

Stežice

STEŽICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 41 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2010

NAMESTO UVODNIKA

Razmišljanje je kratko, kot je kratko moje bivanje med vami. Ko prihajamo in odhajamo, ko pletemo vezi, ko prepletamo poti, ko izgovarjamo besede, ko pošiljamo poglede, ko delimo nasmeh, ko smo zadovoljni, ko smo napol otožni in rahlo do pretežno oblačni, ko ... Ja, je že prav, da nas na vseh poteh spremlja sreča. Enkrat sem v nekem šolskem časopisu prebrala pesem z naslovom **Sreča**. Glasila se je nekako takole: Ti dan je dan, da te **sreča sreča**. In sem razmišljala: Kaj je zame sreča? (Odgovorov je mnogo in, glej no glej, vsi so pravilni!) Ampak samostalnik sreča prihaja iz glagola **srečati**. Če razmišljam dalje: Srečati koga ali kaj? Človeka. Drugi jaz. Srečati tebe. In spet prihajamo in odhajamo, pletemo vezi, prepletamo poti, izgovarjamo besede, pošiljamo poglede, delimo nasmeh, smo zadovoljni, smo napol otožni in rahlo do pretežno oblačni, **srečni**. Zato *Vso srečo ti želim!*

Tatjana Žagar

Jani, VDC Tržič

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica
Begunjska cesta 2,
4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si
<http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA:

Tatjana Žagar

LEKTORIRANJE: Tatjana Žagar

NASLOVNICA: Nejc Meglič, 5.b

FOTOGRAFIJE:

Matic Jerman, 9.b
Dina Pintarič

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 300 izvodov

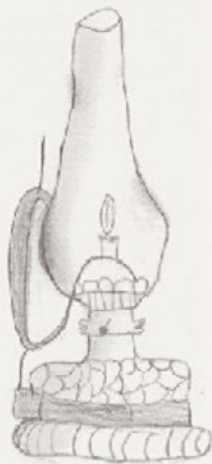

Nataša, VDC Tržič

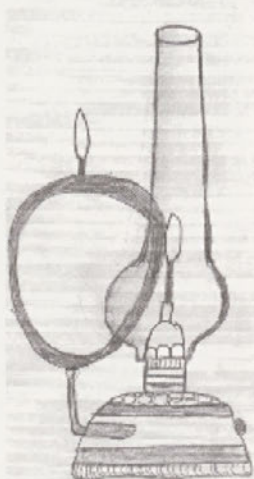
ŠOLA V PRETEKLOSTI

Včasih so morali učenci hoditi v šolo zelo daleč. Učitelji so bili strogi. Učenci se niso mogli učiti in delati nalog, ker so morali pomagati doma. Med vojno pouka ni bilo veliko, učenci so se morali učiti nemški jezik. Stavbe so bile majhne in učilnice neurejene. Niso imeli telovadnic. Malico so morali prinašati od doma. Pisali so z gosjimi peresi, nato pa s peresniki. Peresa so pomakali v črnilo. Na mizi je bila luknja (prostor za črnilo). Namesto v zvezke so pisali na tablice. Nagajive učence so zapisovali v črno knjigo, pridne pa v zlato knjigo. Poleg mize so imeli koruzo in kdor kaj ni znal, je moral klečati na koruzi. Imeli so oslovsko klop in kdor med poukom ni bil priden, je za kazen sedel v oslovski klopi. Na hrbtu je moral nositi lesenega osla. Tudi po prstih so jih topli. Imeli so razpadajoče ali pa raztrgane torbe. Vsi učenci so morali imeti enake torbe. Pred torbami so imeli vreče. Za učence so bili učitelji nedostopni. Učitelji so poniževali učence in jih kregali.

Maruša Pogačar, 4.a

Ula Črnilec, 2.b

Ula Košir, 2.b

KOZAŠČI: Narišeš črto in potem se fantje in dekleta postavijo za črto in se približajo ploščatemu kamenju, ki je oddaljen približno 8 metrov. Kdor je najslabši pri bližanju je »koza ščik«. Zadnji mora postaviti na kamen pločevinko in na njo postavi svoj kamen.

KANČKATI: To je igra s petimi kamenčki. Enega vržeš v zrak in potem nove pobiraš po tleh. Tiste, ki si jih metal v zrak, si jih poskušal ujeti in jih čim več obdržal v roki.

PLENČKATI OZ. RISTANEC: Narišeš mrežo, ki ima narisane številke in potem vržeš kamen, nato ga brcaš z nogo.

ŽABICE PO VODI: Mečeš kamenje po vodi in med tem poskakuje.

FIGURE: Mečejo jih v luknjo in jih zbijajo.

VRTENJE OBROČA: S palico so ga vrteli po dvoriščih.

LOVIVCA: Da en drugega lovijo.

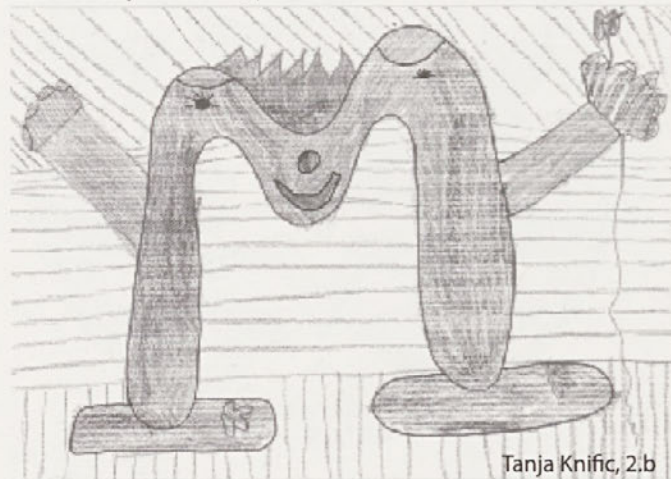
SKRIVALNICE: Da se skrijejo in eden jih išče.

S STARIMI PUNČKAMI: Na odeji so se z njimi igrale.

IZŠTEVANKA: Rdeče češnje rada jem, črne pa še rajši. V šolo tudi rada grem, vsako leto rajši. Tu nam prostor dajte, za gospe, dame. Ti si lepa, ti si lepa, ti si pa najlepša.

ZEMLJO KRAST: Narišeš krog in si vsak nariše svoje ozemlje, potem en stopi na sredino kroga in reče ena dva tri, vse se razprši. Nato enega zadane in tistemu, ki zadane, vzame nekaj ozemlja.

Sestavila Tjaša Konc, po navodilih babice Tončke Štim.

Tanja Knific, 2.b

Če še niste imeli hišnega ljubljénka, je hrček tisti, s katerim je najbolje začeti. Hrček ima nos, oči, zobe, ušesa, tačke, spol in ustni mošnji. Dobro vohta, ampak slabo vidi. Ne vidi barv. Spol ločimo po zadku. V ustni mošnji hrani hrano. Hrček rad je seno, korenje, kolerabo, semena, solato, ... Hrčku ne smemo dajati čipsa, oliv, sladkarij, lešnikov, ... Hrček podnevi spi, ponoči pa ne, ker se igra. Potrebuje rove, kolo, lestev, ... Teža hrčka je od 100 do 125 gramov. Dolg je do 10 centimetrov. Živi do 3 leta. Samica ima 8-krat na leto od 5 do 9 mladičev.

Matej Zupan, 2. b

Imeli smo dve ribi: Zlatko in Srečko, a sta obe umrli. Dobil smo jih za očetov rojstni dan. Želim si, da bi imeli doma kučka pasme coton ali po domače bombežek. Psi so mi zelo všeč. Na Trati pri dedku in babici imajo psico, ki ji je ime Teri. Na Trati so imeli še enega psa z imenom Argus. Argus pa je, ker je preveč jedel kosti, dobil uspavalno injekcijo. Teri je zelo vesela, kadar pridem in to se tudi vidi tako, da vedno veselo skače in laja. Na Trati imajo zdaj še enega psa z imenom Ajša.

Primož Lah, 2. b

Predstavil bom papigo. Moj dedek ima papigo. Ime ji je Piki. Tudi jaz bi jo rad imel. Piki je po trebuhu modre barve. Peruti ima progaste. Ima majhen kljun in ostre kremplje. Živi v kletki. Če jo izpustimo iz kletke, moramo paziti, da ne uide iz hiše. V naravi bi jo ubile druge ptice. Zelo rada je semena, orehe in jabolka in pije vodo. Ob veje brusi kljun. Zelo lepo se oglašča. Če je jezna skloni glavo in se obrne stran. Doma je iz Avstralije.

Jošt Maček, 2. b

Moj hišni ljubljénček je papagaj. Ime mu je Koki. Imam ga v kletki. V kletki ima gugalnico in ogledalo. Veliko poje. Včasih pa se zelo krega. Rad je semena, včasih pa mu dam košček jabolka. Poleti ga dam na balkon, ker je toplo. Zvečer mu pokrijem kletko z odejo, zato da zaspí.

Aljoša Kovačevič, 2. b

Doma imam dve mucki: Manco in Xena. Manco je mami našla na cesti in jo prinesla domov. S pomočjo veterinarja je preživela in postala lepa večbarvna muca. Ima kratko dlako in mehek kožuh. Zelo rada leži pri meni in prede. Rada se greje pri radiatorju.

Xena bo kmalu stara 1 leto. Ima oranžen kožuh, dolgo dlako in dolg rep. Na ušesih ima čopke, tako kot ris. Zelo rada pleza po plezalu in se lovi po stanovanju. Večkrat nagaja Manca. Manca in Xena jesta mačjo hrano v vrečkah in brikete. Imata tudi svoje mačje stranišče, ki ga redno uporabljata. Moji mucí imam rad.

Žak Florjanič, 2. b

Moj hišni ljubljénček je zajček z imenom Flip. Je kosmat in ima dolge uhlje. Živi v kletki, ki je poslana s senom. Flip je rastlinsko hrano, zato poskrbim, da ni lačen. Z mamo ga nahraniva s krmili, solato in suhim prepečencem. Zelo rad ima tudi jabolka. Poleti pa mu velikokrat naberem travniške tačke, ki jih ima najraje. Ko je zunaj toplo in suho, ga z mamo dava na travnik. Takrat si ogleduje okolico in je travo. Ker zanj skrbim, se mi pusti božati. Njegovo kletko je treba pogosto čistiti in mu menjati vodo. Zato poskrbim, da ima čisto in se ima lepo.

Tanja Knific, 2. b

Moj hišni ljubljénček je pes. Ime mu je Ben. Je pasme šarplaninec. Z nami živi že šest let. Ko smo ga dobili, je bil čisto majhna kepica. Sedaj, ko je že odrasel, tehta več kot šestdeset kilogramov. Ima dolgo sivo dlako in črno piko na jeziku. Vsako jesen mu zraste gosta dlaka, da ga pozimi ne zebe. Spomladi pa mu odpada dlaka, zato ga je potrebno česati. Velikokrat gremo z njim na sprehod. Z Benom sva velika prijatelja.

Marcel Razinger, 2. b

Moj morski prašiček je rjave barve. Na trebuščku ima sivo liso. Zato smo mu dali ime Sivko. Je nagajiv in večkrat uide pod omaro. Hranimo ga z jabolki, solato in briketi. Pije vodo. Zvečer ga pocrkijam in božam. Če se naveliča, me ugrizne v prst. Takrat ga vrnem nazaj v kletko. Ima veliko kletko s posodo za hrano in stekleničko za vodo.

Ana Marin, 2. b

Moj hišni ljubljencek je mucek. Mačke imajo mehko, gosto dlako in dolg rep. Na vseh štirih tačkah imajo kremplje in mehke blazinice. S kremplji lažje plezajo in lovijo miši, pa tudi praskajo. Zaradi blazinic na tačkah znajo hoditi čisto po tihoti. Mačke imajo velike in okrogle oči. Dobro vidijo tudi v temi. Pomagajo si z brki, s katerimi tipajo. Podnevi mačke rade spijo, mijavkajo in predejo. Rade lovijo miši, ptice, pijejo pa mleko.

Pia Benda, 2. b

Zlato ribico sem dobila za svoj 7. rojstni dan. Poleg ribice sem dobila tudi akvarij in hrano za ribice. Moja ribica se igra s kamenčki v akvariju. Ponoči čofota, da jo slišim. Vsak teden akvarij očistimo. Voda mora biti mlačna. Če daš v vodo umazano roko, lahko ribica umre. Ribica je priljubljena žival. Ima jo tudi Irena, vendar je večja. Rada jo imam.

Ula Košir, 2. b

Pred dvema letoma sem dobila morskega prašička. Podarila sta mi ga mami in oči. Dala sem ji ime Pikica in je v moji sobi. Imam jo zelo rada. Skrbim za vodo in hrano, oči pa čisti kletko. Rada je solato, korenje, peteršilj in semena. Veliko se igrava. V postelji skupaj gledava televizijo. Ponoči spi. Včasih grize svojo leseno hiško, da si brusi zobe. Poleti jo nesem na travo. Tam poje veliko trave, regrata in rož. Najraje se skriva v visoki travi.

Lucija Lemut, 2. b

Liza Kavčič, 2. b

Moj hišni ljubljencek je mala morska prašička, ki ji je ime Ruti. Stara je približno dve leti. Kupili smo jo v trgovini z malimi živalmi.

Poznam več vrst morskih prašičkov. Nekateri so kratkodlaki, nekatero dolgodlaki. Ruti ima vrtnčasto dlako. Prašičke večkrat krtačimo, pri tem jim izpade veliko dlake.

Za prašičke je potrebno dobro poskrbeti. Naša Ruti živi z nami v dnevni sobi. Ima svojo kletko. Na kletki ima napajalnik za vodo, v kletki pa posodo s hrano in kos lesa za glodanje. Zelo rada je solato, radič, jabolko in korenje. Vsak dan poskrbim, da ima svežo vodo in hrano. Poleti, ko je dovolj toplo, Ruti odnesem tudi na vrt in se tam naje sveže trave. Pazim, da je v senci in da je ne obišče kakšen muc. Tega se zelo prestraši. Dobro pa se razume z zajčkom. Kletko, v kateri živi, redno počistimo, da se dobro počuti. Mlajši morski prašički se zelo radi igrajo, ampak ne z igračkami. Potrebujejo veliko telovadbe. Jaz ji dam kartonasto škatlo in odrezano cev, v kateri raziskuje in teka. Odrasla prašička ima lahko enega do pet mladičev. Ko pa so prašički starejši, pa več počivajo in spijo. Morski prašički živijo približno sedem let, tako da bo Ruti še dolgo z nami.

Liza Kavčič, 2. b

Moj hišni ljubljencek je kuža, zlata prinašalka, po imenu Zala. Stara je 10 let. Je zlato rumene barve. Zelo rada je, zato bi pojedla vse, kar vidi. Najraje ima meso. Ker ga ne sme jesti vsak dan, dobi za večerjo pasje brikete. Je le enkrat na dan, zato čez dan dobi le kakšen pasji piškotek ali čokolado.

Čeprav je že malo stara, se še vedno rada igra. Poleti se zelo rada kopa, saj je dobra plavalka. Ko dežuje, se rada valja po lužah in blatu. Pozimi, ko zapade sneg, pa se rada igra na snegu in se z menoj, Mašo ali mami sanko po bregu. Vsi jo imamo zelo radi. Vsak dan jo peljemo na sprehod, ker mora veliko hoditi. Zjutraj pazita nanjo moja ata in mama, dokler ne prideva s sestro domov iz šole, potem pa skrbimo zanjo vsi. Ker imamo velik vrt, se lahko cel dan sprehaja po vrtu in čaka, kdaj bomo prišli domov.

Ula Čemilec, 2. b

ČOPKO IN KONŠTRUNČEK

IMAM DVA MORSKA PRAŠIČKA. IME JIMA JE KOŠTRUNČEK IN ČOPKO. VELIKA STA PRIBLIŽNO 17 CM. STARA STA 3 LETA IN 2 MESECA. ČOPKO JE BELE, ČRNE IN TEMNO RJAVE BARVE, KOSTRUNČEK PA SVETLO RJAVE IN BELE BARVE. ŽIVITA V KLETKI, KJER IMATA POSEBNO HIŠICO ZA SPANJE. VSAKE 2 TEDNA OČISTIMO KLETKO. JESTA KORENJE, SOLATO, SENO, JABOLKA, KORUZO IN HRANO ZA MORSKE PRAŠIČKE. NAJRAJE PA IMATA REGRAT. IMATA POLENO ZA GRIZENJE. ČOPKO JE BIL BOLAN, ZATO SMO GA PELJALI K VETERINARJU. TO SE JE ZGODILO 15. 3. 2009. ZDAJ JE ZDRAV. NAJBOLJ UŽIVATA POLETI, KO JU ODNESEM NA TRAVNIK.

MIHA FRANTAR, 4.a

MOJA DVA NAVIHANA PAPAĞAJA

Doma imam dva papagaja. Eden je od sestre, drugi pa je moj. Oba sta samca. Mojemu je ime Skokec. sestrinemu pa Koki. Imata veliko prostora za letanje. Skokec spada v vrsto kanarčkov, Koki pa v skupino skobčevk. Te vrste se ponavadi med seboj ne razumejo, ampak naša dva pa se. Jesta vsak svojo hrano, saj sta različne vrste. Skupaj sta v kletki in se imata rada. Tudi vodo imata skupaj. Koki je modre, bele, sive in črne barve. Skokec pa je rumen. Oba imata črne oči. Skokec ima rumen nosček nad kljunčkom. Koki pa moder. Kopata se v pesku in imata po kletki veliko igrače in palic, na katerih rada stojita. Zelo ju imam rada, saj sta zelo ljubka papagaja.

Tjaša Konc, 4.a

PALIČNJAKI

Pred dvema leti sem dobil indijske paličnjake od sosede Gaje Pazlar. dobil sem jih 5, ki so bili majhni in nato pa so zelo zrasli. Odrasli so se začeli razmnoževati in so začeli delati jajčeca. Iz jajčec so se izvalili zopet majhni paličnjaki. Hranim jih z robidovjem, ki ga vsak dan pošpricam z vodo. Veliki so 8-10 cm in oponašajo palice. Imajo 3 pare nog, 1 par kril in 1 par tipalk. Na glavi imajo grizalo, s katerim grizejo liste.

Timotej Podakar, 4. a

Moj hišni ljubljencek je Ira. Ira je moj pes. Je samička. Je zelo velika in ima črno dlako. Je mešanka med zlatim prinašalcem in bernskim ovčarjem. Čeprav je tako velika, je prijazna. Stara je dve leti. Ko smo jo dobili, je bila še zelo majhna, stara je bila šest tednov, zato je nekaj časa živela pri nas doma. Sedaj živi pri hiši moje babice na Loki, kjer ima svoj pesjak in kočo. Hrani se z briketi. Včasih dobi tudi kakšno meso, kost ali ribo. Zelo rada ima tudi mleko in kruh. Sedaj je enkrat na dan. Vsak dan mora dobiti svežo vodo. Z lro se imava zelo radi. Skupaj se igrava, loviva in tečeva. Zelo je vesela, ko jo spustim iz koče. Ves čas teče okoli mene, skače name in potem sem vsa blatna. Velikokrat gremo skupaj na sprehod v gozd. Zelo je vesela, če gremo z njo v hribe. Želim si, da bi bila Ira še dolgo naš hišni ljubljencek.

Tina Gros, 2. b

PSIČKA

Jaz imam psičko z imenom Hera. Je zlata prinašalka. Ko grem v šolo, mi maha z repom. Komaj čaka, da pridem iz šole, in ko pridem, je zelo vesela. Rada jo čoham, ker ji to zelo paše. Smo v hiši, zato velikokrat teče v bližini hiše. Včasih me uboga, včasih pa ne, kakor jo prime. Malokdaj je tečna. Zelo rada ima brikete. Ko se sosedova psica sprehaja, je Hera zelo jezna. Laja takrat, ko vidi, da gre nekdo po cesti. Med dolgimi počitnicami sem jo skoraj vsako jutro peljala na sprehod in bila je zelo vesela. Imam jo zelo rada in ona ima tudi mene. Ko pokajo rakete in petarde ali pa grmi, jo ni nič strah. Pojedla bi vse, kar vidi. Očitno je tako zelo lačna, čeprav ji damo jesti.

Maja Kolarič, 4.a

ZABAVA

Nekega dne je Jaka pri sebi doma organiziral zabavo. Povabil je vse svoje sošolce, celo punce.

Zabava se je začela ob 18. uri. Neki fant iz petega razreda, ki se je delal največjega frajerja na šoli, je slišal za Jakovo zabavo. Sklenil je, da se bo povabil kar sam. Prišel je Jakove hiše in glasno zaklical Jaku: »Hey stari, kako si?«, in dodal: »Kva dogaja?« Jaka je presenečeno odvrnil: »Pa kulsko sm. Vse je ful dobr, velik mamu za pit pa za jest, pa še muska je the best. A se nam pridružiš?« Frajer Marko pa je odvrnil: »Če ti ni scene, z veseljem.« Marko se je pridružil zabavi in zabavali so se še dolgo v noč.

Luka Zadnikar, 4.b

ZMENEK

Lejo pa Nino povabl so na žur, midve z Moniko sediva pa se mojim neumnostim smejiva.

Leja ma s cunam velike težave, ker ne ve, kere hlače so taprave.

Je živčna vsa, ker nena tabol majca je strgana.

Leja se rihta, pred špeglom stoji, se s šminko namaže pa češe v tri dni.

Potem pa Nina prihiti, živčna kikla ji štrli.

Nina se suka okrog vrat, ker misl, da je zgubla copat.

Razmišlja, kaj reku ji Žiga bo naglas, a bulu bo v tla al v nen obraz.

Malo se našminka, napudra si obraz, pol pa si zategne še en vijolčn pas.

Na vrata potrkata dva kavalirja, Tilen pa vpraša, če mamu kej papirja.

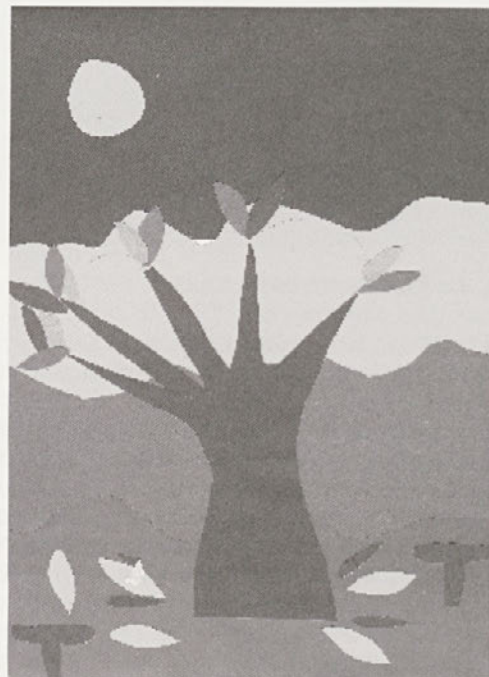
Z žura se vrnejo poznih ur, pol pa so vsi veseli eno narodno zapeli.

Monika Stržinar, Nika Toporiš, 5.b

NINA IN ČAROBNI SVINČNIK

Nekoč je živela Nina, ki je imela čarobni svinčnik. Učiteljica in starši so se zelo čudili, ko je bilo vse tako hitro narejeno. Nina je imela prijateljico Moniko. Njej je že zaupala o čarobnem svinčniku. Ona pa je čakala, da bo šla Nina stran, da ga bo lahko dala v svojo. Mislila si je, kako se je to dobro spomnila. Nina je šla na kosilo in takrat ga ji je hitro vzela. Zelo se je že veselila. A ko je hotela, da svinčnik naredi domačo nalogo, sploh ni hotel pisati. Nine ni, si je mislil, lahko počivam in morda je sama naredila domačo nalogo. Ko pa je Nina doma hotela delati domačo nalogo, ga seveda ni našla. Monika je zjutraj čakala Nino, da ji vrne čarobni svinčnik. Ko je Nina prišla, ji je Monika dala čarobni svinčnik in se ji je opravičila. Nina ji je oprostila in sta bili še naprej prijateljici. Čarobni svinčnik pa so dali v muzej, kjer ga še danes lahko še vidite, če ga kdo ni že odnesel.

Taja Hafner, 4. b

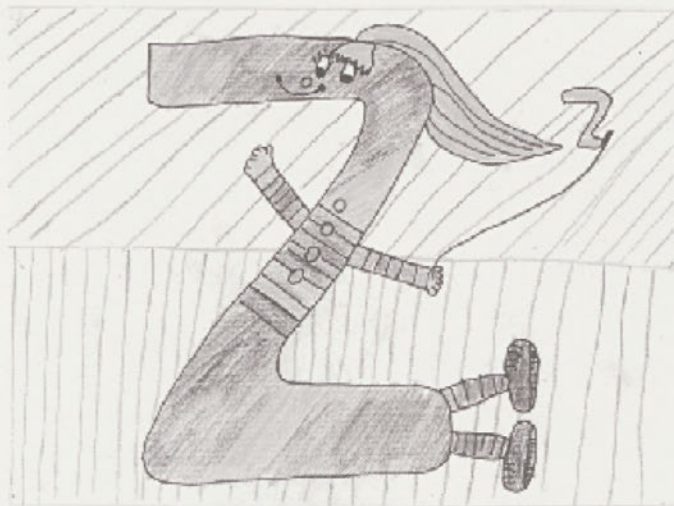

Ana Marin, 2.b

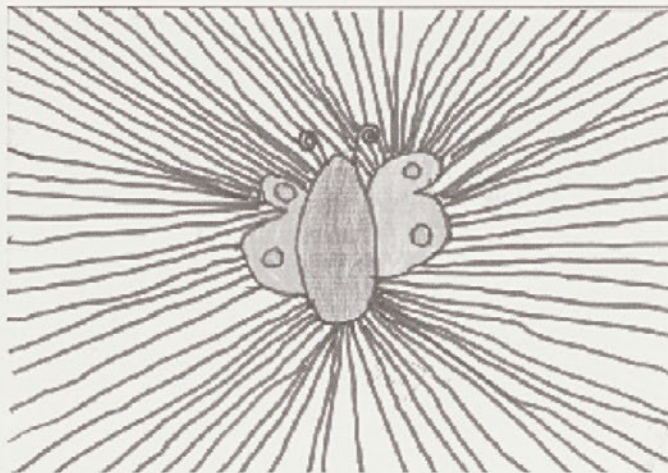
OGLED MUZEJA

Ogledali smo si muzej Lovci na mamute. Izvedeli smo, da so dinosavri izumrli zaradi velikega meteororja, ki je padel na mehiško obalo. Ni jih uničil meteor, vendar je povzročil uničenje rastlinja. Nato so prvi izumrli rastlinojedi dinosavri, za njimi pa še mesojedi dinosavri, ki so se hranili z rastlinojedci. Življenje pa se je v resnici začelo v vodi. Največji dinosaver je bil rastlinojdec mamenčizaver, ki je tehtal do 50 ton. Neandertalci so izumrli, saj jih je sodobni človek izrinil iz njihovega okolja. Manj vredne ljudi so pokopali gole, tiste z več znanja oblečene in obložene z različnimi predmeti, vrače pa v dragih oblekah z nakitom. Poznali so le 3 barve: rdečo, belo in črno. Različen nakit, orožje, ogrodje in orodje je bilo iz mamutovine. Čeprav je bila lobanja ponaredek, je bila veliko vredna, saj je znanstvenike spodbudila k večjemu izkopavanju. Tako se je naš obisk v muzeju končal. Iz muzeja smo odšli z več znanja, kot smo prišli.

Nika Toporiš 5. b

Liza Kavčič, 2.b

Elmin Midžan, 2.b

OPIS URE V KNJIŽNICI

Tretjo uro smo šli za slovenščino v knjižnico h gospe knjižničarki. Tam smo se pogovarjali o knjižnici. Knjižničarka nam je povedala, kaj v knjižnici smemo in česa ne smemo. Povedala nam je, da ima vsaka knjižnica strokovni in leposlovni del. Izvedeli smo, da so knjige razporejene na tri skupine. V posamezni skupini so razporejene po abecedi, in sicer po priimku avtorja. V strokovnem delu knjižnice so knjige razporejene po vsebini in imajo številčno oznako. Knjižničarka nam je povedala, da so priročniki del strokovne knjižnice. Poznamo tri vrste priročnikov, ki se imenujejo: enciklopedije, leksikoni in slovarji. V knjižnici smo morali potegniti dva lista in poiskati knjigo, ki je bila zapisana na listu.

Lucija Marija Novak 4. b

RDEČA KAPICA

Babica zbolela je,
Rdeča kapica
obiskat jo gre.

Na poti volka sreča,
ki jo ogovori:
daj mi malo jesti,
stradam že več dni.

Ker Rdeča kapica prijazno je
dekle,
ustreže mu,
in da malo juhice.

Volk jo vpraša,
kam tako hiši.
»K babici zelo se mi mudi.«

Volk se le zasmeje,
odhiti tja mimo veje.
Rdeča kapica zapre košaro,
in nadaljuje pot.

Ko pride v hišo, kjer babica
stanuje,
jo lepo pozdravi,
in čevlje si sezuje.

Volk podere deklico na tla,
ona zakriči,
in lovec prihiti.

Takrat se puška sliši,
in volk omedli,
z debelega trebuha se babica
smeji.

Babica povabi ju na čaj,
Rdeča kapica pa gre domov
nazaj.

Monika Stržinar, 5. b

SREČNA ŠOLA

Srečna naša je ta šola,
bistriška je prava šola.

Zdrava šola, pridna šola,
polna sreče je ta šola.

Vsi smo srečni,
mladi, vendar večni,
ker v naši šoli,
polno sreče mrgolji.

Srečna je ta naša šola,
bistriška je prava šola.

Nina Bohinjc, 5. a

VETER

DREVESA SE ZIBLJEJO V
RITMU VETRA,
ZIBLJEJO SE SEM TER TJA.
VETER NEHA PIHATI,
DREVESA SE USTAVIJO.
KMALU PA POSIJE SONCE,
KI OBLAKE PREŽENE,
KMALU PADE MRAK
IN LUNA NA HITRO POSVETI

IZ DALJAVE PRIDEJO
OBLAKI,
KI LUNO ZAKRIJEJO.
DREVESA SEDAJ ŽE
SLADKO SPIJO
IN VETER JIH SPET ZAZIBLJE.
DRUGO JUTRO, KO SE
PREBUDIJO,
SONCE SPET POSVETI,
SONCE SPET POSVETI.

KATJA PAGON, 5. a

KLOVNI

Klovni majhni in veliki.
Klovni smešni in nerodni.
Rdeča usta, žalostne oči,
velik nos nas nasmeji.

Špela Grah, 5. a

Hana Berčan, 2.b

1. pesem.

Sedela sm na klopci,
in se počutila ful hot u novi jopci.

Vidla sm tipa,
k je bil lepši
od kergakol kipa.

Hotla sem ga spoznat
zato sem mu šla SMS poslat.

K je SMS vidu
je reku waw
jes pa sem ga povabla na kakav.

V gostiln sm vidla punco,
k ga je hotla ogovorit
rekla sm ji on je moj,
in brcnla sm jo u rit.

Ko sva že nekej časa hodila,
sva se oba kr dost zredila.

Poj je bil pa 1. maj,
povabla sem ga na ples,
pa je odklonu,
ker je hotu it na kres.

Po je pa skoču,
pa se počū,
ker je vedu,
da sej narobe odloču.

Hotela sem oblečt mojo najboljšo
obleko,
ampak ker nisem prav vitka
začela se je shujševalna bitka.

Pred plesom šla sem v trgovino
kupila sem si vrečo ličil, ter dve majci
in presil,
v vojašnici pa razgonilo je mino.

Bil je 1minuten molk,
pol sem pa padla
in si zlomila kolk.

Žalostna sem bla,
ker padla sem na tla.

Zdej na ples nemorem iti,
zato sem začela vpiti.

Moj fant mej po tem pustu,
drugo je spoznov
to mi je clo priznov.

Ker bla sem jezna ful,
sem zavpila: sej bo kull!

Ko nora sem se drla,
zraka mi je zmankval,
zato sem umrla. :D

2. pesem

A sm ti že kdaj povedala,
da sem tok zalublena vate,
da se brigam sam še zate.

Pomenš mi na svetu največ
in zarad tebe gori mi srce še bolj,
kokr pa ogenj v peč.

Hočm te met,
tok fest, da k pomisl nate
dobim metulčke v trebuhu
in začnem ljubezenske pesmi pet.

Ker Ti men enostavno pomenš use,
lohk bi se tega zavedov,
in me ne bi odrivov,
ker zarad tega v srcu stiska me.

Dej mi že enkrat uprost,
pa se mal sprost,
pol me pa prašej,
da ne boš več prost.

Če mi to nardiš,
oblubm,
da bonbone skittlese dobiš. :D

--

Tjaša G., 9. r

OPIS SEBE

Ime mi je Iza, pišem se Potočnik. Stara sem 10 let. Imam sestro Evo, ki je stara 6 let. V družini smo poleg babice štirje. Mislim, da imam dovolj veliko družino. Najraje jaham, rada pa tudi kolesarim, rolam, plavam, tečem, hodim v hribe in še. Poleti sem zelo rada na morju, ker pa imamo zelo velik bazen, nismo prav dolgo na morju. Velikokrat nam zmanjka časa za počitnice, saj živim na kmetiji in zato moramo sušiti seno. Jeseni zelo radi s sestro skačeva v pograbljeno listje, ki pa ga ne pograbiva sami, temveč babica in mami. Z mami gremo jeseni večkrat v gozd, kjer nabiramo gobe in druge jesenske dobrote. Spomladi rada hodim na sprehode s psom Maksom in nabiram zvončke. Rada tudi smučam, bordam, sankam, drsam, delam snežaka. Zelo rada jem pico, krompir, zelenjavo in solato. Rada pečem in kuham sladice, saj sta mami in oči prava sladkosneda. Živim v Palovičah 9, čeprav smo za vas mala številka, smo velika, saj je v naši vasi le 21 hiš. Tudi jaz se rada sladkam s sladoledom, bonboni, lizikami, čokolado in drugimi sladicami. Zelo rada delam plakate, saj mi je to všeč. Rada ustvarjam različne izdelke iz kamenja, papirja, blaga, lesa in gline.

Iza Potočnik, 4. b

Ula Črnilec, 2.b

MOJE IME JE MARCEL. IMAM KRATKE LASE. IMAM ZELEMODRE OČI. IMAM BLOND LASE. STAR SEM 7 LET. MOJ PRIIMEK JE RAZINGER.

MOJE IME JE ULA. MOJ PRIIMEK JE KOŠIR. MOJI LASJE SO SVETLI. STARA SEM 7 LET. ROJENA SEM LETA 2002. STANUJEM NA POTI NA BISTRŠKO PLANINO. MOJE NAJBOLJŠE PRIJATELJICE SO TINA GROS, ANA KOGOJ IN TANJA KNIFIC.

MOJE IME JE ULA ČERNILEC. IMAM RJAVE OČI IN BLOND RAVNE LASE. RADA IMAM SLADOLED. NAJBOLJŠA PRIJATELJICA JE PIA. NAJRAJE SE IGRAM. RADA POJEM V DNEVNI SOBI.

MOJE IME JE LIZA KAVČIČ. IMAM RJAVE LASE. OČI SO MODRE BARVE. STARA SEM OSEM LET. OBLEČENA SEM V MODRO JOPICO. HODIM V DRUGI RAZRED.

MOJE IME JE ALJOŠA. IMAM RJAVE OČI IN RJAVE LASE. HODIM V DRUGI RAZRED OSNOVNE ŠOLE BISTRICA. NOSIM OČALA.

MOJE IME JE ŽAK FLORJANIČ. IMAM SVETLO RJAVE LASE. RAD TEČEM. NAJBOLJŠI PRIJATELJI SO JOŠT, NIK IN ALJOŠA. SKUPAJ SE IGRAMO.

MOJE IME JE MARTIN ŠTULAR. IMAM SEDEM LET. IMAM RJAVE LASE IN RJAVE OČI. NOSIM ADIDAS MIKICO IN ČRNE COPATE.

MOJE IME JE ELMIN MIDŽAN. STAR SEM SEDEM LET. IMAM RJAVE LASE IN ZELENE OČI. HODIM V DRUGI RAZRED. RAD GLEDAM RISANKE.

MOJE IME JE MIHAEL. PIŠEM SE DUDEŠIN. MOJI LASJE SO TEMNI. NAJRAJE IMAM BAKOGANE. NAJRAJE JEM PICO. NE MARAM JESTI BROKOLIJA. NE GLEDAM FILMOV.

MOJE IME JE HANA BERČAN. RADA JEM OBARO, RADA IMAM SVOJI DVE SESTRI IN BABI. NE MARAM, DA ME ŽAK TEPE ALI DA ME KDO IZZIVA.

MOJE IME JE DOMINIK. IMAM SVETLO RUMENE LASE. RAD IMAM VSE, ŠE POSEBNO PA BUREK. RAD GREM NA MORJE.

MOJE IME PRIMOŽ LAH. OČI IMAM MODROZELENE. LASE IMAM TEMNO RJAVE. RAD IMAM VODO. DANES SEM OBLEČEN V SIV PULOVER. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJA STA MOJ SOŠOLEC LUKA SLAPAR IN MOJ BRATRANEC LUKA HUDOBIVNIK.

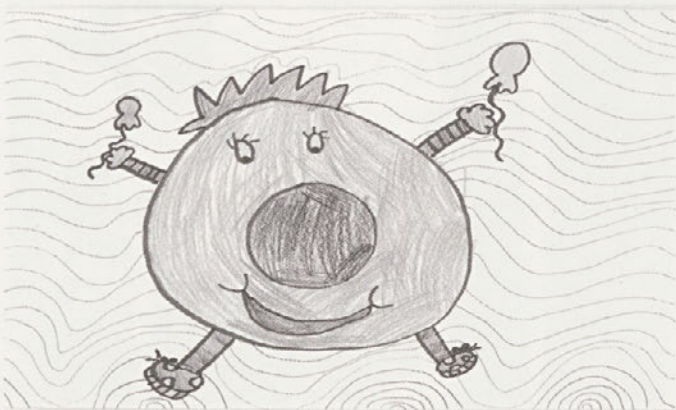
MOJE IME JE PIA. JAZ RADA PLAVAM, TEČEM IN PLEZAM. IMAM RJAVE OČI IN RJAVE LASE. IMAM SESTRICO NIKO IN BRATCA MATICA.

MOJE IME JE LUKA SLAPAR. MOJE OČI SO MODRE. HODIM V 2. B. STAR SEM OSEM LET. LASE IMAM TEMNO RJAVE. RAD IMAM PICO. MOJI NAJBOLJŠI PRIJATELJI SO ALJOŠA, DOMINIK, JOŠT, MARCEL IN MARTIN.

MOJE IME JE MATEJ ZUPAN. IMAM RJAVE OČI IN TEMNE LASE. STAR SEM 7 LET. HODIM V 2. RAZRED.

MOJE IME JE ANA, PIŠEM SE MARIN. RADA TEČEM MARATONE. IMAM RJAVE OČI IN DOLGE LASE. RADA SE UČIM IN RADA HODIM V ŠOLO.

MOJE IME JE TANJA KNIFIC. STARA SEM 8 LET. HODIM V DRUGI RAZRED. OČI IMAMA MODRE. LASE IMAM SVETLO RJAVE. RADA IMAM SVOJO SESTRICO. RADA SEM NA RAČUNALNIKU.

Pia Benda, 2.b

Mihael Dudešin, 2.b

MOJE IME JE DOMINIK. IMAM SVETLO RUMENE LASE. RAD IMAM VSE, ŠE POSEBNO PA BUREK. RAD GREM NA MORJE.

MOJE IME PRIMOŽ LAH. OČI IMAM MODROZELENE. LASE IMAM TEMNO RJAVE. RAD IMAM VODO. DANES SEM OBLEČEN V SIV PULOVER. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJA STA MOJ SOŠOLEC LUKA SLAPAR IN MOJ BRATRANEC LUKA HUDOBIVNIK.

MOJE IME JE PIA. JAZ RADA PLAVAM, TEČEM IN PLEZAM. IMAM RJAVE OČI IN RJAVE LASE. IMAM SESTRICO NIKO IN BRATCA MATICA.

MOJE IME JE LUKA SLAPAR. MOJE OČI SO MODRE. HODIM V 2. B. STAR SEM OSEM LET. LASE IMAM TEMNO RJAVE. RAD IMAM PICO. MOJI NAJBOLJŠI PRIJATELJI SO ALJOŠA, DOMINIK, JOŠT, MARCEL IN MARTIN.

MOJE IME JE MATEJ ZUPAN. IMAM RJAVE OČI IN TEMNE LASE. STAR SEM 7 LET. HODIM V 2. RAZRED.

MOJE IME JE ANA, PIŠEM SE MARIN. RADA TEČEM MARATONE. IMAM RJAVE OČI IN DOLGE LASE. RADA SE UČIM IN RADA HODIM V ŠOLO.

MOJE IME JE TANJA KNIFIC. STARA SEM 8 LET. HODIM V DRUGI RAZRED. OČI IMAMA MODRE. LASE IMAM SVETLO RJAVE. RADA IMAM SVOJO SESTRICO. RADA SEM NA RAČUNALNIKU.

MIHA MIHA

Nekega dne sem za kosilo imel čežano. Kot vedno sem prosil za jabolčni kompot. Za vsako žlico čežane sem popil en požirek kompota. Malo po kosilu sem se spremenil v malega dinozavra. Očka je mislil, da me je uročila čarovnica. Odgovoril sem, da sploh ni bilo tako, ampak naj čežane ne kuha več, ker je moje telo ne prebavi. Vprašal je, kaj naj naredi, da bom spet Miha. Storit moraš dobro delo, sem mu rekel. Skuhaj mi pohančke in pražen krompir. Očka mi je umil roke, me postavil na stol pred zvrhan krožnik in postal sem spet Miha.

Miha, 3. a

LIMONINA DEŽELA

V deželi je bilo preveč limon. Pili smo samo limonado. Začeli smo se spreminjati. Ko smo se začeli spreminjati, smo bili vse bolj in bolj rumeni. Nato smo bili še črni. Spremenili smo se v močerade. Zdaj smo bili skoraj vsi močeradi, razen enega. Tisti ni jedel samo limon, ampak tudi druge reči. Ker smo lahko govorili, smo mu rekli, da naj vsakemu prinese eno čokolado. Poslušal nas je. Ko smo čokolado pojedli, smo bili spet taki kot prej.

Ana, 3. a

ČAROBNA GOBICA

Nekega dne je babica skuhala gobovo juho. Nimam je preveč rada, a morala sem jo jesti. Vse gobice sem odrivala stran. Nazadnje sem jih pojedla polno žlico. Začutila sem, da mi v ustih nekaj raste. Babica je opazila, da mi je na jeziku zrasla mala gobica. Ustrašila se je te čarovnije. Spomnila se je stare zgodbe, da se to odpravi s koprivo in soljo. Šla je na vrt po koprivo, jo posolila in podrgnila po gobici. Gobica je čudežno izginila.

Manca, 3. a

ČRNI LUKA

Oči mi je dal na mizo polnjeno papriko. Ko sem jo pojedel, sem postal krt. Oči mi je dal vodo. Začel sem jo piti. Ko sem jo popil, sem ostal isti. Oči me je vprašal, kaj naj stori. Rekel sem mu, naj me da ven in naj mi skuha lazanjo. Postavil me je ven in začel kuhati lazanjo. Ko jo je skuhal, me je šel iskat. Pojedel sem jo in spet postal Luka. Oči mi ni nikoli več skuhal polnjene paprike in povedal je mami, da mi tudi ona ne sme.

Luka P., 3. a

SPREMENILA SEM SE V RIBICO

Nekega dne mi je mamica dala na mizo skledo solate. Rekla je, da jo moram jesti. Začela sem jokati. Solze so se spremenile v malo morje. Takrat sem se spremenila v morsko ribico. Ko je to videla mamica, se je ustrašila. Vprašala me je, kaj naj naredi, da se spremenim nazaj. Rekla sem ji, da mi ne daje več solate. Povedala sem ji, naj mi skuha špagete, potem se bom spremenila nazaj.

Gaja, 3. a

Žak Florjanič, 2.b

JAZ SEM ZVONČEK

Ime mi je Piki. Rad imam pomlad, ker takrat pokukam iz zemlje. Koreninice mi dajo piti in jesti. Rad imam čebelice. Velikokrat mi delajo družbo. Veste, na steblo imam tulec. Nisem vesel, če me kdo odtrga. Enkrat me je vzela s travnika majhna deklica Ana. Moja družina in prijatelji so bili zelo žalostni. Jaz pa sem lepo cvetel na Aninem vrtu. Srečno se je končalo. Vsi smo bili veseli. Juhu, juhu!

Lara Malovrh, 2. K

Sem zvonček. Spomladi sem pokukal iz zemlje. Rad bi, da posije sonce. Doslej ga še ni bilo. Užival bi v soncu. Aaaa! Nekdo me bo pohodil! Pazi! Ko me je nekdo pohodil, sem umrl.

Ana Rožič, 2. K

Jaz sem zvonček. Sem znanilec pomladi. Pokukal sem prvi izmed bratov. Prišel je gospod polž in sva se pogovarjala. Kmalu se je stemnilo in polž je moral oditi. Prišel je april in me ni bilo več. Ampak nisem uvenel, moja čebulica je ostala.

Žiga Štucin, 2. K

Sonce je grelo in čebelice so skakljale po meni. Mimo je prišel deček Miha in me odtrgal. Potem me je odnesel domov. Položil me je v vazo, ampak me ni pustil tam. Potem me je presadil na vrt in lepo sem živel.

Krištof Zavrl, 2. K

Ko sem bil še pod zemljo, sem si mislil: kako je dolgčas, ko vsaj ne bi bil tako dolgo pod zemljo! Hočem ven, hočem ven, hočem ven! In takrat sem res končno prišel ven. Ampak takoj, ko so me zagledali, so planili pome. In kdo bi si mislil, sploh ni bilo slabo. Izkopali so mi tudi čebulico in sem se imel zelo dobro, dokler niso dobili novega zvončka. In veste kaj? Sploh niso pozabili name! Postala sva najboljša prijateljca. Skupaj sva se igrala in nihče naju ni mogel dati narazen.

Blaž Pogačnik, 2. K

Jaz sem zvonček. Ravnokar sem pokukal iz zemlje. Tu zgoraj je zelo svetlo, tam spodaj pa je bilo zelo temno. Ojoj! Zdaj sem videl dečka. Mislim sem, da me bo izvlekel. Rekel je mami: glej, mami, zvonček je tukaj! Dala sta me v lonček z zemljo in vodo. Potem pa sta dala lonček na okensko polico.

Jure Kleindienst, 2. K

Jaz sem zvonček Janez. Sem bele barve. Zelo dobro se sončim in pijem sok. Imam prijateljico Tino. O, skoraj bi me pohodila!

Aljaž Pogačnik, 2. K

Prišla je pomlad in pokukal sem iz zemlje. Tudi drugi zvončki so pokukali iz zemlje. V zemlji imam čebulico in koreninice. Rad imam močvirnato zemljo. Na steblo so mi zrastle štirje listi, na koncu pa bel cvet. Odtrgal me je deček Bine. Doma me je dal v vazo z vodo.

Nika Livk, 2. K

Jaz sem zvonček. Oh, nimam prijateljev in prijateljic. Cin cin cin, zbudite se, zaspanci! Poglejte, kaj je to? Nekaj rumenega. Zdravo, kdo si ti? Jaz sem zvonček. Kdo si pa ti? Jaz sem trobentica. Kako lepo ime! Pojdiva na sprehod. No, pa sva že doma. Pojdiva nazaj v svoje luknje. Lahko noč!

Maša Hvasti, 2. K

Jaz sem zvonček. Sem lep tako kot drugi zvončki. Okoli mene je veliko zvončkov. Enkrat je mimo prišla Nina in me vprašala, če me lahko odnese. Jaz sem pa rekel: ja. In Nina me je odkopala in me je odnesla. Ko sva prispela, sem se imel veliko boljše kot prej.

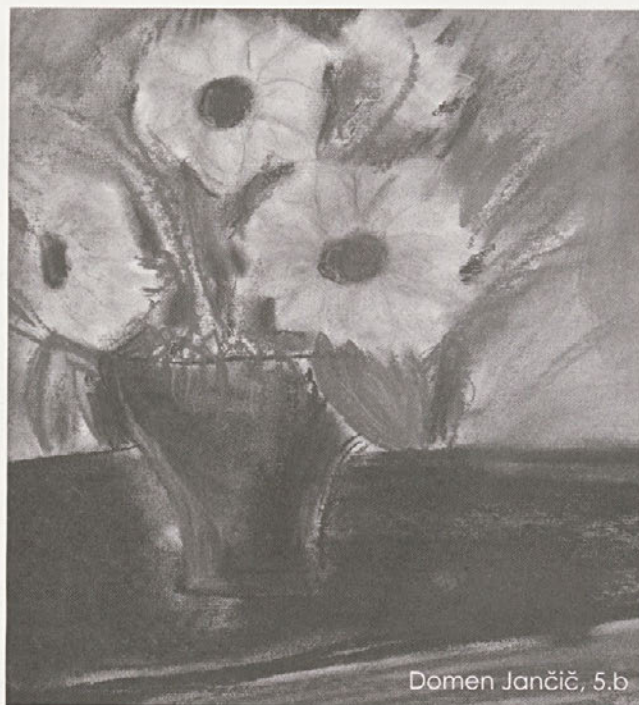
Jan Križnar, 2. K

VSO SREČO TI ŽELIM

Nekega dne je Maša imela zelo slab dan. Najprej je bila v šoli vprašana matematiko. Maša pa matematike sploh ne mara. Nato so pisali kontrolno vajo za naravoslovje. Doma pa je morala paziti svojega mlajšega bratca Gala. To ji sploh ni bilo pri srcu. Zjutraj, ko se je Maša zbudila, sta ji mami in oči zaželela vso srečo za naravoslovje in matematiko. A Maša je bila še vedno slabe volje. Ko je bila Maša že pri vratih za odhod v šolo, jo je ustavil še Gal. Tudi on ji je zaželel vso srečo v šoli in rekel, naj ne skrbi zanj, saj bo šel k prijatelju. Objela ga je in mu kar tako zaželela srečo.

Ko je Maša prišla domov iz šole, je ponosno odprla vhodna vrata in stekla k mami. Pokazala ji je list kontrolne vaje. Mami so se oči kar zasvetile, ko je na njem zagledala odlično (5). Hitro je objela Mašo in ji obljubila, da bodo odšli v kino. Tudi oče in Gal sta bila vesela, da je Maša dobila lepo oceno. Seveda pa se tudi nista branila, da gredo v kino.

Larisa Levstek, 4.b

Domen Jančič, 5.b

Kako naj opišemo generacijo letošnjega devetega razreda? Mislim, da bi lahko rekli, da so deveti seveda ta glavni, carji in še veliko takih stvari. Seveda so vsi ostali kot nule proti devetemu razredu na šoli. Ampak ta generacija na OŠ Bistrica je nekaj prav posebnega. Vedno se najdemo v kakšnem konfliktu z vsemi, tudi s svojimi sovrstniki. Se je pa zgodilo tudi, da ko smo kakšno ušpičili, so se profoksi oz. razredniki potegnili za nas. Seveda je letos najbolj odmevala najhitreje končana ljubezen, ki je raje ne omenjam in novica, kako so učenci 9. a metali jabolka skozi okno. Nekateri mislijo, da je naša generacija skupina »best frendov, čeprou se učash ne zastopmo, ampak se poj pomenmo in smo nazaj frendi«. Seveda si pomagamo v težkih trenutkih, ampak si velikokrat delamo »uval«. In večina misli, da smo čudaki. Naredili pa smo tudi anketo za najlepšo punco in najbolj otročjo punco. Žal ni bilo tako, kot pravi Avsenikova pesem Najlepša na svetu je Reza, ampak je najlepša po mnenju anketirancev Kaja V. iz 9. a, sledi pa ji Ariela M. iz 9. c, na tretjem mestu pa se je znašla Pia V. tudi iz 9. c razreda. V težki kategoriji (to je šala) najbolj otročje punce se je na prvem mestu znašla Urša H. iz 9. c razreda, sledi pa ji Ariela M. že drugič na drugem mestu iz 9. c, tretje mest pa sta si razdelili Špela Z. in Klara Š. obe iz 9. b razreda. Čestitamo vsem zmagovalkam. Za fante ni bilo treba narediti nobene ankete, saj smo vsi »itak« popolni.

Matjaž Korošec, 9. a

OSNOVNA ŠOLA BISTRICA, TRZIN, GENERACIJA 2009 - 2010

PRVOŠOLČKI IZ 1. A RAZMIŠLJAJO O TEM, ZAKAJ JIM JE V ŠOLI VŠEČ:

LEA: KER RADA DELAM NALOGE.

MAJ: KER SE TUDI IGRAMO.

ZALA ŠARABON: KER ME ATA PRIPELJE V ŠOLO.

NATAŠA: KER IMAMO DOBRO MALICO.

ŽIGA: KER VEDNO KAJ ZANIMIVEGA NAREDIMO.

MAŠA: KER SE UČIMO PESMICE.

MARK: KER SE IMAMO FINO.

NEŽA: KER USTVARJAMO.

EVA: KER IMAMO ODMOR.

KLEMEN: KER SO ZANIMIVI KROŽKI.

DAVID: KER SKRBIMO ZA ŽIVALI.

ZALA SMOLEJ: KER SE VELIKO NAUČIMO.

GAL: KER SE VSAK DAN NAUČIMO KAJ NOVEGA.

TILEN: KER DELAMO NALOGE.

NIKA: KER JE V ŠOLI VELIKO PRIJATELJIC.

INTERESNE DEJAVNOSTI SE PREDSTAVIJO

KNJIGOBUBE

Knjigobube smo tisti, ki imamo radi knjige, zgodbe, pravljice. Beremo, poslušamo, ustvarjamo, ... Iz prvega in drugega razreda se nas vsak ponedeljek zbere dvanajst. Vsakič nas zanima, kaj bomo brali, katero zgodbo spoznali, kaj bomo ustvarjali na tistem srečanju. Letos ustvarjamo z modro Pobarvano pravljico.

Mentorica Irena Japelj

Likovni krožek za 2. in 3. razred

Pri likovnem krožku za drugi in tretji razred ustvarjamo z različnimi materiali, različnimi tehnikami, ... Rišemo, slikamo, ustvarjamo z naravnimi materiali ali oblikujemo z das maso. Letos se nas zbira od petnajst do osemnajst, odvisno, kdo in koliko časa ima.

Z veseljem odnesemo svoje izdelke domov. Nekajkrat pa jih oddamo za razne natečaje. V letošnjem letu smo se bolj natančno posvetili panjskim končnicam. Razstavili smo jih v šolski avli, poslali smo jih tudi na natečaj. Radi ustvarjamo in smo veseli, če nam uspe izdelek. Pri izbiri tehnik in materialov sodelujejo učenci sami, tako da smo potem vsi zadovoljni.

Mentorica Irena Japelj

INTERVJU

Sprašuje Danaja Kosmač svojega dedka Jerneja Kosmača, izdelovalca predmetov domače in umetnostne obrti.

Kako si se odločil za to delo?

Pastir Fronc na Kofcah, kjer sem, kot otrok preživel poletja, nam je pripovedoval o divjih možeh, ki so nekoč prebivali na planini. Z majhnim žepnim nožičkom (s pofkarjem) sem izrezljal podobo divjega moža. To so začetki, ko mi je nožiček zaigral v rokah in vzklikala je ljubezen do lesa.

Kako si preživel otroška leta?

Poletja sem z mamo in očetom preživel na Kofcah. Na planini je bilo zanimivo. Igrali smo razne pastirske igre. Meni pa je bilo še posebno všeč izdelovati lesene kravice iz vej rušja. Štrleča rogovila je predstavljala glavo, ostali del veje pa trup brez nog. Lesene kravice so bile priljubljena igrača. Otroci smo z vejami ogradili ozek prostor in iz lubja delali hlevčke za živali. Ostali so lepi spomini na počitnice na planini Kofce.

Kateri so tvoji najljubši izdelki?

PISAVA za sirčke je eden mojih najljubših izdelkov. To je lesena paličica, na kateri je izrezljan ornament. S tako pisavo so pastirji okrasili kepice srčkov, ki so jih delali iz kislega mleka na planinah.

ŽLIČNIK – lesena škatla – je bil vedno lepo izrezljan. V njih so imeli kmetje lesene žlice. Žličnik je bil obešen na steni pri vratih.

Rad pa izdelujem tudi druge predmete: preproste jaslice, podobe sv. Jurija, kolednike, lik Martina Krpana, pastirsko sončno žepno uro in druge.

Kdaj si bil najbolj vesel?

Ko se mi je posrečilo ponovno oblikovati ČEVLJARSKO LUČ na gavge, sem bil zelo vesel. Tržiški čevljarji so pred približno 130 leti s to lučjo ustvarili dobro osvetlitev pri svojem delu. Takrat namreč še ni bilo elektrike.

Kaj ti je bilo najlažje izdelati?

To so izrezljani ornamentni motivi, ki so ohranjeni na starih slovenskih predmetih: na stolih, mizah, omarah, skrinjah. Tako so postali zopet zanimivi predmeti, ki so jih uporabljali naši dedje in babice.

Koliko časa že izdeluješ predmete iz lesa?

Že več kot trideset let me to delo privlači.

Kaj bi še povedal za konec?

Ustvarjanje v lesu kot spomin na preteklost me znova in znova privlači. Rad delam to in upam da bom še lahko ustvarjal.

SLOVENIJA

Vladimir Habjan je izbral in opisal 60 izletov oz. znamenitosti po vsej Sloveniji, pri čemer je skušal zajeti vso raznolikost in lepoto njene pokrajine. Večina opisanih ciljev predstavlja dve- do triurne izlete, nekaj je krajših, nekaj pa tudi daljših. Tako nas poti vodijo k Sedmerim jezerom v osrčju Triglavskega narodnega parka, skozi slikovite soteske, do najstarejšega slovenskega drevesa, najvišjega in najmogočnejšega slapa, vse do lednih jam, kjer bomo sredi najtoplejšega poletja uživali v prijetnem hladu večnega ledu. Predstavljenih je tudi nekaj krajinskih parkov ter izredno bogastvo kraškega sveta. Globoka skalna korita, divje lepe soteske in temačni pragozdovi pa nas vedno znova opominjajo na enkratnost pokrajine, na katero smo tako radi ponosni.

Uvodna poglavja k izletom je prispeval biolog in velik poznavalec Slovenije Peter Skoberne. V zanimivih poljudno napisanih uvodih zvemo, v čem je izjemnost ali pomembnost izbranega cilja. Skobernetova razlaga nas opremi s predznanjem, ki nam omogoči, da gremo na pot pozornejši na vse tisto, kar bi sicer lahko tudi spregledali. Samo doživetje pa je prav zaradi tega bogatejše in pristnejše, saj je namen poti konec koncev tudi kaj novega zvedeti in se naučiti.

Zaradi pestrega izbora ciljev in razpona težavnosti si lahko izberemo primeren cilj v vsakem letnem času. Vsak izlet je opremljen s preglednim zemljevidom ali skico poteka izleta, poleg opisa in razlage pa so navedene tudi zanimivosti v bližini, ki jih je vredno obiskati. K bogati opremi knjige so pripomogle tudi fotografije priznanih krajinskih fotografov.

Foto: Matic Jerman, 9.b

POTOVANJE

Naša družina se zelo veseli poletnega dopusta. Vsi imamo radi morje, plavanje, sprehajanje ob obali. To leto smo za dolgih sedemnajst dni odpotovali na Šolto – majhen, a lušten otok na Hrvaškem. Vas zanima, kako je bilo?

Od doma smo se zadnji julijski večer odpeljali točno opolnoči. Vožnja do Splita je bila dolga pet ur. Odpeljali smo se do avtoceste do Ljubljane, mimo Novega mesta do mejnega prehoda s Hrvaško. Zjutraj sem se zbudila v sončno in jasno jutro v Splitu. Medtem ko smo v avtomobilu čakali na trajekt, smo opazovali ljudi v pristanišču. Vsi so že hiteli, delali, se pogovarjali, mi v avtu pa smo zaspali čakali na trajekt. Ko je priplul, smo z avtom zapeljali nanj in hitro odšli na palubo. Na palubi je nastala prva fotografija. Med vožnjo smo opazovali morje ter otoke in čas nam je hitro minil. Ko je trajekt zaplul proti pristanišču, se je obrazu prikazal nasmeh. Bližali smo se Šolti. Pristali smo v Rogaču. Zopet smo se usedli v avto in se odpeljali do naše hiške. Tam so nas prijazno pričakali lastniki - gospod in gospa ter njuna vnuka Petra in Ivan. V apartma s čudovitim razgledom smo odnesli prtljago. Razpakirali smo stvari ter si odpočili po naporni vožnji. In nato ... Nato pa smo uživali v čofotanju v toplem morju, potapljanju in raziskovanju pod borovcem, dolgim spanju, ... Pred spanjem pa smo gledali največji televizor s številnimi lučkami, utrinki in veliko okrogli luno – nebo.

Tina Škrjanec, 7. b

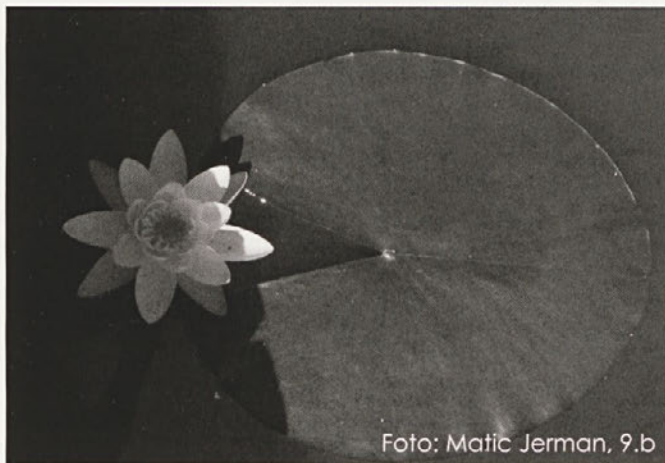

Foto: Matic Jerman, 9.b

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času delam različne stvari.

Hodim v glasbeno šolo, zato kar nekaj prostega časa porabim za igranje na klavir in na flavto. Zelo rad hodim, zato grem večkrat v glasbeno šolo peš. Iz Bistrice do Tržiča hodim približno 25 minut. Rad tudi tečem. V šolo hodim na interesno dejavnost atletika in na dramski krožek. V zimskem času sem rad na snegu. Rad tečem na smučeh, se sankam in delam snežaka ali iglu. Poletni rad kolesarim, hodim na izlete in planine. Rad plavam in iščem školjke. Delam tudi različne stvari iz lesa. Skupaj z bratom sva naredila škatlice za školjke. V prostem času jih včasih tudi pregledujem in razvrščam. Skupaj z bratom in sestrico se rad igram različne igre. Najraje imam družabne igre, kot so igra človek ne jezi se, igre s kartami, tombola in šah. Rad berem, rešujem križanke in različne uganke. Rad pomagam tudi na vrtu. Najraje zalivam in pobiram pridelke. Veseli me tudi delo v kuhinji, najraje pečem piškote.

V prostem času delam vedno kaj zanimivega. Nikoli se ne dolgočasim.

Metod Langus 4.a

MOJ DANAŠNJI DAN

Starša sta me zjutraj zbudila. Šla sem na WC in umila roke, obraz in zobe. Potem sta me starša odpeljala v šolo. Najprej sem v garderobi srečala Izo in potem sva se skupaj odpravili čakati, da bo razred odklenjen. Jaz sem šla še k učiteljici Dini, da mi je nekaj tiskala. Šla sem v razred in začel se je pouk. Mene zadnjič pri družbi ni bilo in sem pisala danes. Imeli smo odmor, za tem matematiko, slovenščino in glasbeno vzgojo. Telovadbe nismo imeli, ker so fantje divjali po učilnici. Namesto telovadbe smo imeli družbo. Po pouku sem imela še računalniški krožek. Preden sem šla domov, sem šla še na kosilo.

Doma sem naredila domačo nalogo, ponovila matematiko in se igrala.

Po večerji sem se umila in šla spat.

Taja Hafner, 4. b

VESELI DAN Z ZMAJEM

Neko sončno nedeljo sta se Andrejček in Maruška zabavala na vrtu. Igrala sta se z žogo, se lovila, skrivala drug pred drugim in še marsikaj zanimivega. Ampak kmalu jima je postalo dolgčas. Nista več vedela, kaj naj bi še počela. Nato je Andrejčku šinilo v glavo nekaj zabavnega. Maruški je predlagal, da bi naredila letečega zmaja. Spomnila sta se, da imata na podstrešju spravljeno knjigo, v kateri je tudi opisan postopek izdelave zmaja. Hitro sta odhitela na podstrešje in pričela z iskanjem. Kar nekaj časa sta že iskala, iskala in iskala ... in končno našla. Ko sta pregledovala, kaj potreujeta za izdelavo, sta ugotovila, da jima nekaj stvari manjka. Odhitela sta po opravkih. Najprej sta šla v papirnico po papir, lepilo in lesene palčke. Pot sta nadaljevala v trgovino z barvami. Odločila sta se za žive barve. Izbrala sta rdečo, rumeno, zeleno in modro bravo. Ko sta se vračala domov, sta se ustavila še pri mestni tržnici, kjer sta kupila par jabolk in sveže jagode. Takoj ko sta se vrnila, sta začela z izdelavo zmaja. Andrejček je poskrbel za lesene palčke, Maruška pa se je lotila izdelave trupa in rezanja trakov za dolg rep zmaja. Nato je Andrejček vse zlepil skupaj, na koncu pa sta ga z Maruško še lepo pobarvala z živimi barvami. Sedaj je bil zmaj pripravljen za letenje. Odšla sta na vrh sosednjega hriba in zabava se je začela. Najprej je poskusil Andrejček, potem pa še Maruška, nato spet Andrejček, in spet Maruška ... Domov sta se vrnila vsa utrujena.

Tako zabavnega dne še nista imela. Odločila sta se, da ga bosta naslednji dan spet ponovila.

Neža Mandelc, 8. a

DOLGČAS

Nekega popoldneva mi je bilo dolgčas. Nisem vedel, kaj bi delal. Po televiziji ni bilo nobene zanimive oddaje, računalnik je bil zaseden in stolpa iz kart se mi ni dalo sestavljati. Spomnil sem se, da bi šel na senik malo raziskovat. Ko sem raziskoval že nekaj časa, sem iz temnega kota zaslišal mijavkanje. Približal sem se. Iz žepa sem vzlet svetilko. Posvetil sem v kot in zagledal štiri majhne mucke. Zelo so bili ljubki. Vsak je bil drugačen. Poklical sem jih in eden je hitro pritekel k meni. Celo popoldne sem se igral z njimi, na dolgčas pa čisto pozabil.

David Košir, 4.b

MOJA MAMI

Ime ji je Teja. Oči ima rjave. Rada nosi kavbojke. Moja mami skrbi zame, Kajo in očija. Lase ima rdeče. Razveselim jo z rožami in risbicami. Stara je 34 let. Rada kuha, pere, sesa, ...

Tanja, 2. b

Moji mami je ime Nataša. Je majhna in ima kratke lase. Moja mami pripravlja kosilo in se z mano objema. Stara je 43 let. Moja mami skrbi za vso družino. Razveselim jo s šopkom rož.

Martin Štular, 2. b

Moja mamica Ksenja je velika. Pomiva posodo. Skrbi zame. Razveselim jo s čestitko. Ima kratke lase. Dela v šolski kuhinji. Ima me zelo rada. V soboto in nedeljo me pelje k babici in dedku.

Mihael Dudašin, 2. b

Moji mami je ime Betka. Ima kratke lase. Ima črne lase. Ima rada rdeče rože. Mamica kuha kosilo in večerjo. Ima rada živali.

Ana Marin, 2. b

Moji mami je ime Alenka. Moja mamica je noseča. Ima kratke lase. Stara je 31 let. Vesela je takrat, ko ji pomagam. Mami skrbi zame, za očija.

Tina Gros, 2. b

Ime ji je Mojca. Ima črne lase in modre oči. Najraje obleče jopico in črne hlače. Ima kratke lase. Doma skuha kosilo. V službi pregleduje pisma. Mamica skrbi za mene in sestro. Razveselim jo s šopkom rož.

Liza Kavčič, 2. b

Moja mamica je Marjeta, oči ima črne, ima rjave lase. Moja mamica dela kosilo, pomiva in pospravlja, skrbi za vso družino. Dela čevlje. Mojo mamico razveselim z rožami.

Aljoša Kovačevič, 2. b

Moja mamica je Mateja. Mateja ima rada rože. Rada ima tudi svojo družino. Ima črnorumene lase. Oči ima zelenomodre. Moja mami rada vse je. Najraje je segedin. Piše se Novak. Rada telefonira in pospravlja. Moja mami je stara 35 let. Rojstni dan ima 25. septembra. Včasih je rada hodila po trgovinah. Ne mara dretja.

Dominik Vid Novak, 2. b

Moja mamica je lep in prijazna. Moja mamica dela zdravila. Moja mamica skrbi za vse nas. Rada ima mehurčke na računalniku. Njena najljubša barva je rumena. Ima zelenomodre oči. Dela v lekarni. Moja mamica ima rada piščančke. Ima dolge rjave lase. Rada gleda filme in plava.

Pia Benda, 2. b

Moji mami je ime Saša. Dela v lekarni. Ima dolge lase. Skrbi za našo družino. Razveselim jo s šopkom rož. Rada leži na kavču. Rada gleda televizijo.

Žak Florjanič, 2. b

Moji mami je ime Alenka. Ima rdeče lase. Rada nosi uhane. Moja mami ima zelene oči. Moja mami je prijazna. Rada kuha kosilo. Rada tipka po računalniku. Skrbi za vso družino. Razveselim jo z rožami.

Ula Černilec, 2. b

Moji mami je ime Tatjana. Je srednje rasti in prav tako srednje velikosti. Ima kodraste in rjave lase. Doma kuha, pospravlja, skrbi zame in sestri Anito in Martino in očka Staneta. Rad jo razveselim s šopkom rož. Tudi pozimi, ker jih ima shranjene.

Primož Lah, 2. b

Vsak je srečen, če ima mamico. Tudi jaz jo imam zelo rad. Moji mami je ime Polona. Je črnolasa, z rjavimi očmi, velika je približno 160 cm. V službo hodi v zadrugo, kjer je prodajalka in svetovalka. Njeni hobiji so: sestavljanje puclov, branje knjig, zelo rada kaj speče. Med prostim časom, ki pa ga je zelo malo, se rada poigra z mano in sestrico. Svojo mami imam zelo rad in jo ne zamenjam za drugo.

Anže Mrak, 4.b

Moja mami je zelo prijazna. Ne hodi v službo, ampak dela doma na kmetiji. Ima 3 otroke; 4-letno Anjo, 10-letnega Luka in 11-letno Moniko. Ima pa tudi moža Florijana. Ima sestro Irmo in brata Janeza. Živi na Brezjah pri Trziču. Stara je 36 let. Njeni lasje so srednje dolgi. Moji mami je pri 13 letih umrla mami. V zimskem prostem času šiva gobeline. Po poklicu je šivilja. Sosedom velikokrat krajša hlače, prav tako tudi meni. Zelo rada peče pecivo, velikokrat pa speče kruh v krušni peči. V veselje ji je izdelovanje raznih likerjev.

Luka Stržinar, 4.a

Mami je ženska, oče je moški. Med njima je 13 let razlike. Oče ima modre oči, mami pa rjave. Oči ima barvo las kostanjevo, mami pa navadno rjave. Oče je bolj potrpežljiv kot mami. Oči nima nič najljubšega, mami pa ima npr. barvo, jed, ... Imata različno službo. Mami ima računovodstvo in komercialo, oči pa vozi kamion. Oči rad počiva, gleda šport na televiziji, rad dobro je in rad hodi v službo. Mami pa rada pleše, teče in dobro je.

Tjaša Konc, 4.a

Moja mamica in očka sta enako stara. Letos bosta stara 43 let. Mamica je srednje velikosti, očka je precej velik. Mamica meri 168 cm, očka pa 183 cm in je približno za eno glavo večji od nje. Sta ravno prav suha. Mamica ima svetlo rjave, očka pa temno rjave lase. Oba imata modre oči. Očka najraje poslušá glasbo, igra košarko, plava in smuča, mamica pa rada pleše, bere, plava in smuča. Oba se rada sprehajata po naravi.

Sta prijazna in se rada smejeta. Včasih se tudi razjezita. Takrat vem, da moram res ubogati. Najljubša mamina barva je modra, očijeva pa rdeča.

Mamica rada gleda po televiziji komedije, očka gleda tekme (nogomet, košarko, smučanje). Večkrat me vozi na treninge, mamica pa medtem doma kaj speče. Imamo se lepo.

Danaja Kosmač 4. a

PRIJATELJSTVO Z VDC TRZIČ

V sodelovanju z Varstveno delovnim centrom Trzič že tretje leto sodelujemo na računalniških delavnicah. Delavnice potekajo ob pomoči prostovoljcev - učencev. Med varovanci in učenci prostovoljci so se spletle prijateljske vezi, varovanci so navdušeni na delom z računalnikom. Zelo pozitivno izražajo vztrajnost, motiviranost za delo, kar prikazujejo njihovi izdelki - mandale.

Včasih se je potrebno spomniti, kako sebi in drugim polepšati dan tako, da pokažemo, kaj dobrega skrivamo v sebi.

Dina Pintarič

MOJA MORSKA DOGODIVŠČINA

Dogajalo se je poleti na otoku Korčula na Hrvaškem. Na morje smo se odpravili malo južneje kot ponavadi, na otok Korčula, z družinskimi prijatelji, družino Kralj. Na Korčulo smo šli prvič, zato nismo vedeli kaj pričakovati. Družina Kralj je na Korčulo prihajala že vrsto let, zato so bili tokrat v vlogi naših vodičev. Bivali smo v apartmaju s tremi zvezdicami v mestu Lombarda, ki leži na jugu Korčule. Plažo smo imeli samo nekaj metrov od apartmaja. Moj oče in Janez sta s plastičnim kanujem vsak dan veslala do Lombarde po svež kruh in mleko, popoldan pa še po sveže sadje. Vedno pa sta si privoščila še okrepčilo - jutranjo kavico ali steklenico piva. S prijatelji smo si vsak dan popestrili tudi z vožnjo s kanujem in raziskovanjem okoliških otočkov. Nekega dne smo šli gledat vrše z veliko rib in rakov. Spotoma smo šli še na bližnji otok, katerega imena si nisem zapomnil, kjer smo se odpočili. Ko smo prišli v apartma, smo kosili, nadaljnji del dneva ni bil nič posebnega. Skoraj vsak večer, kot se za morske počitnice spodobi, smo šli na sprehod v mesto Lombarda na sladoled ali osvežilno brezalkoholno pijačo. Spomnim se dne, ko smo se naša družina odpravila na morsko kosilo, takrat sem jedel zelo dobro hrano. Predzadnji dan našega dopusta smo najeli majhen motorni čoln, saj je Janez ravno naredil izpit za motorne čolne in je moral svoje znanje preizkusiti. Ogledat smo se šli otoke, ki obdajajo jugovzhodni del Korčule. Na enem od otokov je bil celo samostan, okoli katerega so se sprehajale tudi sme. To je bil zelo nenavaden prizor. Na otoku, na katerem je bila zgrajena gostilna, smo se začasno ustavili in se osvežili s pijačo. Na začetku tega izleta je bilo vreme lepo in morje mirno. Nenadoma se je pooblačilo. Nastajali so vse večji valovi tudi do dva metra visoki valovi, ki so premetavali naš čoln, ko smo se odpravljali nazaj v mesto Lombarda. K sreči smo imeli na čolnu rešilne jopiče, ki smo jih mi otroci nadedli, a smo na našo srečo ostali suhi. Srečno smo prispeli do kopnega, vrnili čoln in se odpravili do apartmaja. Takrat se je že pošteno ulilo. V Korčuli smo si ogledali znamenitosti mesta, med drugim tudi rojstno hišo Marca Pola, ki je bil velik popotnik in raziskovalec. Tako je prišel dan, ko smo se odpravili domov. S trajektom smo se peljali direktno v mesto Split, ki smo si ga tudi ogledali. Ogledali smo si tudi Dioklecijanovo palačo s pravokotnim obzidjem. Zvečer smo se z avtom odpravili domov, kjer je bil manjši zastoj pri tunelu Sveti Rok. Doma smo bili še pred polnočjo. Otok Korčula mi je všeč, morje je zelo čisto, nabral sem veliko školjk in videl veliko rib. Dneva z najetim motornim

čolnom pa se bom spominjal za vedno, saj me je bilo takrat pošteno strah, da se bomo prevrnili v morje. Te počitnice so bile res nekaj posebnega.

Blaž Gorjanc 8. a

ZASLIŠI NA NEBU SE

Pisalo se je leto 10.000. Bilo je vroče poletje. Ljudje so bili na počitnicah. Vsi so imeli vsega na pretek. Zanimivo je bilo opazovati njihovo brezskrbno življenje, saj je potekalo dan za dnem mirno in brezskrbno, dokler se nekega jutra ni zdanilo.

Vsi so mirno spali, a na nebu se to jutro sonce ni prikazalo. Bilo je temno kot v poznih večernih urah. Prvi so ta čuden pojav opazili ribiči, ki so to takoj sporočili znanstvenikom. Znanstveniki so opozorili ljudi na mogočo nevarnost in začeli raziskovati pojav. Med ljudmi je zavladala panika in brezglavo so bežali. Nebo je postajalo bolj in bolj rdeče, vmes pa so švigale srebrne strele, ki so udarjale na določeno mesto. Tla so se zatresla, odprla se je zemlja in ven je švignilo nenavadno plovilo. Ljudje so okamnili in gledali vanj. Spodnji del ladje se je odprl in oddajal nenavadno modro svetlobo. Kogar je ta svetloba dosegla, je bil prežarčen v plovilo. Na zemlji je bilo vse manj ljudi, kar je znanstvenike zaskrbelo. Začeli so premišljevali, kaj bi naredili. Nad ladjo so poslali vojaške lovce in začel se je boj za obstanek človeštva. A to je bilo zaman, saj je bil žarek močnejši od lovcev. Vsi ljudje na planetu so iskali rešitev, kako bi premagali neutrudljivo, nenavadno ladjo. Znanstveniki so dobili pismo, v katerem je bil predlog, da bi se izdelalo veliko ogledalo in bi žarek preusmeril proti ladji. Začel se je velik posvet in končno je padla odločitev, da bodo poizkusili. Začeli so z izdelavo ogromnega ogledala. Izdelovali so ga pet dni in pet noči. Ko je bilo vse nared, so ogledalo s pomočjo desetih tovornjakov odpeljali na kraj, kjer je bil žarek najmočnejši. Postavili so ga tako, da je zajel ves žarek. Žarek je odbilo nazaj proti ladji. Ko je žarek dosegel ladjo, se je na nebu zaslišalo pokanje in močno bliskanje. Sledil je močan pok in ladja se je spremenila v prah.

Nebo je postajalo vse bolj modro in pokazalo se je sonce. Zemlja je počasi zaživela. Ljudje so se lotili obnove, rastline so ozelenele in tudi živali so se prikazale iz svojih skrivališč. Življenje na Zemlji se je počasi umirilo.

Jure Likozar, 8.a

ZGODBA

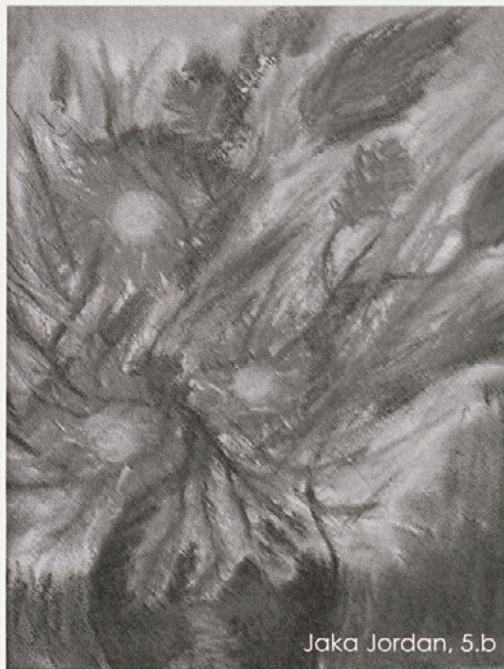
Nekoč sta živela upokojenca, ki sta zelo rada potovala. A na njunih potovanjih je bila vedno problem žena Slavi, ki je bila zelo fina gospa.

Tako sta se nekega poletja odločila, da gresta na potovanje v London. Vendar ne samo z letalom, pač pa tudi z avtom, ladjo, vlakom. Samo vrnitev domov sta načrtovala z letalom. Začela sta v Ljubljani.

Slavi je kot fina gospa najela šoferja Marjana, da ne bo vozil njen mož Slavko. Iz Ljubljane so odšli v Italijo, v Verono. Slavi je želela videti veliko mest, zato so se nenehno ustavljali. Odšli so še v Milano, kjer si je Slavi kupila nekaj dragih oblek. Iz Milana so nadaljevali pot v švicarski Bern. Ker pa so šli čez neki prelaz, do katerega je bila cesta ovinkasta, je občutljiva Slavi že po petih ovinkih rekla: »Marjan. Prosim, vozite počasneje, gre mi na bruhanje.« »Ah, ti to vedno praviš,« ji je rekel Slavko, a Marjan je vseeno vozil počasneje. Iz Berna so se peljali še do Züricha. Tam ju je Marjan odložil na železniški postaji. Počakala sta na vlak in se odpeljala do Strassburga. Tam sta si ogledala mesto in odšla na železniško postajo čakati vlak za Pariz. Slavi je med vožnjo skozi okno gledala pokrajino, ki je drvela mimo. Kaj kmalu je rekla: »Joj, Slavko! Gre mi na bruhanje, prosim reci sprevodniku ali komurkoli drugemu, naj nama ponudi drugo kabino.« »Saj ni čudno, da ti gre na bruhanje, ko pa ves čas gledaš skozi okno. Ne glej ven, pa bo!« je nejevoljno rekel Slavko, a je vseeno odšel in zaprosil za kabino brez oken. V Parizu sta si kot v vseh ostalih mestih ogledala znamenitosti in se z avtobusom odpeljala v francosko pristanišče Le Havre. Tam sta morala počakati ladjo, ki ju bo pripeljala v Veliko Britanijo, natančneje v pristanišče Dover. Med čakanjem je Slavi pogledovala v vodo, ko je kar naenkrat čmoknila vanjo. Priplavala je do lestve in pricapljala na obalo. Iz njene obleke je kar lilo. »Slavkol« je zakričala. »Pripravi mi novo obleko! Ta je čisto mokra in če jo pogledam, mi gre na bruhanje.« Slavko je prebrskal kovčke in ji dal novo obleko, da se je šla Slavi lahko preobleč v prvo stranišče. Ko je prišla ven, ju je ladja že čakala, Slavko jo je klical naj pohiti. Zadnji hip sta skočila na ladjo. Po slabe pol ure plovbe so se pojavili valovi in čez pol minute je Slavko že zaslišal znan ženin glas: »Gre mi na bruhanje, ta ladja se tako maje.« »Kaj pa naj jaz zdaj naredim? Malo potrpi,« ji je vljudno odgovoril Slavko. Preden sta prispela v pristanišče se je podoben pogovor ponovil še petkrat.

S taksijem sta se nato odpeljala do Londona. Dva dni je bilo vse v redu, tretji dan pa sta na malico odšla v McDonald's. Ko je našminkana Slavi videla mizo, ki še ni bila pospravljena in so bili na njej še ostanki hrane in polita kokakola, se je Slavi spet ponovil znani stavek: »Joj, kap me bo! Če pogledam to umazanijo, mi gre kar na bruhanje.« Slavko pa je potihoma zavzdihnil: »Oh, ženske!« Po tednu dni v Londonu sta bila že oba vsega naveličana in odločila sta se, da se odpravita domov. »Dobro, da imava rezervirano vozovnico za letalo.« sta si rekla in odpotovala s prvim jutranjim letom. Po uri in pol letenja se je letalo nagnilo, ker je zavijalo. Začutila se je tudi turbulenca. Takrat je Slavi kar zakričala: »Joj, hitro vrečko! Gre mi na bruhanje!« Slavko pa ji je odgovoril: »Ja, pa ne že spet. Vedno to rečeš pa še nikoli nisi zares ...« In takrat: »Buuuuaa.« Časa za vrečko ni bilo več. Slavi je pobruhala ubogega Slavka, vsega. In ko je Slavko videl samega sebe v bruhanju, je še sam izdaval: »Buuuuaa.« In od takrat naprej Slavko nikoli več ne reče: »Vedno to rečeš, pa še nikoli nisi zares bruhala.«

Anita Klemenčič 8. b

Jaka Jordan, 5.b

V vasi besed sta živeli Želja in Sreča. Sreča ni prinašala sreče, ampak nesrečo. Odgovora na svojo nesrečo ni našla, vedela pa je, da mora sestaviti poved, da bo prinašala srečo.

Želja prav tako ni imela sreče. Ni prinašala želje, ampak to, da si ni nihče ničesar želel. Odgovora na svojo nesrečo ni in ni našla.

Neki dan sta obe sklenili, da bosta sestavili poved. Želja je rekla: "Ti želim!" Sreča pa: "Vso srečo!" Lepše povedi si nista mogli zmisлити, glasila se je: "Vso srečo ti želim!"

"Midve sva najboljši prijateljici," sta dejali in od tedaj prinašata srečo in željo.

Daša Žnidaršič, 6. c

Ko slišim stavek: Vso srečo ti želim, pomislim na mami, ki mi to z nasmeškom reče, ko kam grem, kaj pišem v šoli ...

Lovro Pirjevec, 6. c

Bilo je nedeljsko popoldne. Bila sem 'na' računalniku in se pogovarjala s prijateljem. Čez nekaj časa mi je napisal, da se bo preselil. To je bil zame šok. Kar naenkrat nisem vedela kaj naj storim. Zame je to pomenilo, da ga nikoli več ne bom videla. Ker predolgo nisem odpisala, se nisva več pogovarjala. Pokonci sem bila dolgo v noč, saj sem razmišljala samo o tem kar je napisal.

Prišel je dan, ko se je odselil. Bila je sobota zjutraj, ko me je poklical. Oglasila sem se, on pa je rekel samo: "Vso srečo ti želim!" in prekinil. Planila sem v jok, vedela sem, da to pomeni, da se ne bova več videla. Čez sedem ur se je oglasil 'na' računalniku. Povedal mi je, da ima čez tri dni izpit za motor. Tisti dan me je zjutraj poklical, rekla sem mu: "Vso srečo ti želim!" Čez štiri ure pa sem prejela sms od njegovega brata, pisalo je: Eva. Žal mi je, da ti moram to povedati na tak način, vendar Villija ne boš nikoli več videla, slišala. Umrli je v hudi prometni nesreči. Prebrala sem sms, spustila telefon in se za cel dal zaprla v sobo. S časom sem se sprijaznila z resnico in živim naprej.

Eva Zupan, 6. c

Vso srečo ti želim! – to me spominja na nekega otroka, ki pred tekmovanjem zaželi srečo drugemu in ne misli samo nase, je nesebičen.

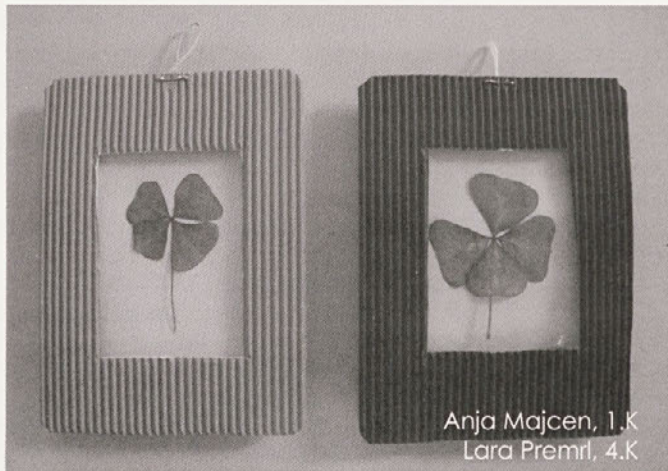
Sabina Sara Bergant, 6. b

Bilo je v srednjem veku, v času kraljev. Bilo je tekmovanje v tem, kdo bo potegnil sveti meč Ekskalibur iz kamna. Tisti, ki bi ga potegnil iz kamna, bi bil pravi kralj. Bila pa sta še dva načina, kako postati kralj. Če si našel nekakšen kozarec ali če si ubil zmaja, je tvoja družina postala kraljeva. Vedno pa so te lahko izrinili s prestola, razen če si postal kralj na način, da si ubil zmaja.

Veliko jih je poskušalo potegniti meč iz kamna, ampak jim ni uspelo. Nekega dne pa sta prišla dva maladeniča, Miha in Beni. Oba sta poskusila, a uspelo je Mihi. Potem pa je rekel, da mora najti še kozarec in ubiti zmaja. Miha in Beni sta odpotovala v neznano deželo. Nekega dne se je Beni usedel na grm in tam našel kozarec, potem pa sta našla še zmajevo jamo. Beni je Mihi zaželel vso srečo in mu podaril kozarec. Miha se je boril z zmajem in ta ga je skoraj ubil. Ampak v trenutku, ko je zmajeva krogla ognja skorajda zadela Miha, so se kozarec, Ekskalibur in zmajeva ognjena krogla združili v zmajevski meč, s katerim je Miha ubil zmaja.

Ko sta Beni in Miha kasneje vprašala čarovnika, zakaj so se te tri stvari združile, je ta rekel, da zaredi sreče.

Beni Plut, 6. c

Anja Majcen, 1.K
Lara Premrl, 4.K

Sreča je priletela skozi odprto okno in osrečila mojo družino.

Sreča je kot svetlo sonce, ko posije na nebu, se vsi zabavajo do pozne noči.

Anamarija Dežman, 6. b

Vso srečo ti želim, da ob tebi se veselim.

Sreča, sreča, sreča,
je velika sveča,
ki zmrzne, kadar je veliko smeha.

Vso srečo ti želim, ko pišeš ... ali rišeš.

Na koncu pa je vedno pika,
ki se nikoli ne svetlika.

Ajda Benegalija, 6. c

Bili so trije zajčki, ki so živeli v gozdu. Vsak dan je šel eden od njih na polje, kjer so kradli zelje, solato in podobne priboljške. Vendar so kmetijo in polje stražili trije lovski psi. Zato so zajčki vedno želeli srečo tistemu, ki je šel na polje. Zaradi dobrih misli zajčkov psi nikoli niso odkrili. Če razmišljaš pozitivno, je več možnosti, da se ti bodo dogajale lepe stvari.

Emalaura Dolinar, 6. b

Punca in fant se srečata. Fant ji reče: "Danes se poročim!"
"Kaj res? Vso srečo ti želim."
"Najlepša hvala. Bi prišla tudi ti na mojo poroko?"
"Žal ne morem, imam poseben sestanek. Mimogrede, s kom se poročiš?"
Fant ji začudeno reče: "S tabo!"
Punca vsa blede pogleda in mu reče: "Potem pa bom prišla!"

Matej Selko Višnar, 6. b

Ko sem srečevala ljudi, sem opazila, da nihče več ne verjame v srečo. Vsem se je nekam mudilo ali pa so zasanjano hodili okoli. Odločila sem se, da jim bom polepšala dan. Vsakogar sem prišla za roko in mu izrekla besede, ki naj bi jim ogrele srce: "Vso srečo ti želim v življenju!" Najprej so me začudeno gledali, potem pa se jim je tiho priplazila sreča na obraz. S svojo majhno željo sem veliko ljudem polepšala dan.

Eva Rožič, 6. b

Ko je učiteljica na zeleno šosko tablo napisala VSO SREČO TI ŽELIM!, mi je zaledenela kri. Takoj sem pomislila na nenapovedano kontrolno nalogo ali na spraševanje, ampak, ko je učiteljica povedala, da naj nekaj napišemo na to temo, sem se takoj spomnila tega:

Veste, ko izrečemo besedo SREČNO, se veliko različnih ljudi spomni na različne stvari. Nekateri se spomnijo na rudarski pozdrav spet drugi na srečno novo leto. Srečo pa ti ljudje želijo tudi na čisto navaden dan. Zato tudi tebi: "SREČNO!"

Kaja Kokalj, 6. b

Maša Štucin, 4.K
Elizabeta Mokorel, 4.K
Oriana Čoragić, 4.K

Nekoč je živel super junak, ki v svojem življenju ni naredil veliko junaških dejanj in ni imel sreče, vsi drugi junaki pa so svoje delo opravljali dobro, zato je bil junak zelo žalosten. Nekega dne pa se je izza oblakov prikazal duh in mu rekel, da bodo mesto prizadele strašne nesreče. To se je res zgodilo. Vsi drugi junaki so mu govorili, naj jim pomaga, on pa je rekel, da je tako slab junak, da bo v mestu povzročil le še večjo zmedo. Potem se je z neba spet prikazal duh in junaku rekel, da je edini, ki mestu lahko pomaga. Če ne bo pomagal, bo le-to uničeno in za vedno zapuščeno. Junak je rekel, da bo pomagal, duh pa je rekel: "Vso srečo ti želim!" in ga opogumil, da je rešil mesto. Na koncu so vsi živeli srečno še naprej.

Aljaž Šlibar, 6. c

TABOR ZA 3. RAZREDE: KOČEVJE – dom Jurček od 21. 4. do 23. 4. 2010

Na taboru mi je bilo najbolj všeč:

- v kraški jami, čolnarjenje, pospravljanje sob, streljanje z lokom in pravljica O medvedu. **(Isabela Premrl, 3. K)**
- jezero, naloge, pospravljanje sob, hrana v domu Jurček, veslanje v kanujih, v kraški jami, kjer smo se veliko nasmejali, na večernih animacijah – na plesu, lokostrelstvo, ko smo pisali dnevnike. **(Tia Dobrin, 3. K)**
- vožnja s čolni, prosti čas, pospravljanje sob. Ni mi bilo prijetno, ko so nam fantje nagajali. **(Nina Hafner, 3. K)**
- ogled mesta Kočevje, ko smo hranili račke v jezeru, ko smo šli na ogled pragozda, lokostrelstvo, veslanje, počitek, ko smo se zabavali in igrali. Nisem bila zadovoljna, ko so dekletom fantje nagajali in na plesu ponavljali gibe za mano. **(Sara Zupan, 3. K)**
- čolnarjenje, obisk kraške jame, pragozd, ples, pospravljanje sob, gledanje risank, kviz Male sive celice. Ni mi bilo všeč na lokostrelstvu, ker nisem nič zadel. **(Rok Selko, 3. K)**
- soba, vožnja s kanuji, lokostrelstvo, pragozd, ogled mesta Kočevje. **(Klara Polajnar, 3. K)**
- vožnja s kanuji, v kraški jami, pospravljanje sobic in na plesu. Ni mi bilo všeč, ker so fantje nagajali dekletom. **(Klementina Rakovec, 3. K)**
- ogled pragozda in kraške jame, ples. Ko smo odšli spat, me je motilo, ker sta Eva in Šejla govorili in se smejali. **(Manca Stušek, 3. K)**
- čolnarjenje, kraška jama, v sobah, na lokostrelstvu, na plesu. **(Jan Valjavec, 3. K)**
- čolnarjenje, ogled mesta Kočevje in kraške jame, pohod v pragozd, lokostrelstvo, ples, pospravljanje sob. **(Ema Kokalj, 3. K)**
- čolnarjenje. Imel sem se zelo lepo. Všeč mi je bilo vse, kar smo delali. **(Andraž Šlibar, 3. K)**
- lokostrelstvo, pohod v pragozd, veslanje, ogled kraške jame, pospravljanje sob. V domu Jurček mi je bilo zelo lepo. **(Klemen Zupan Mežnar, 3. K)**
- lokostrelstvo, pohod v Medvedjo kraško jama, čolnarjenje, igranje nogometa, pospravljanje sob, ples, kviz, prosti čas. **(Matej Pogačnik, 3. K)**

- čolnarjenje, ogled mesta Kočevje, mini disko, kviz Male sive celice.

(Tilen Košir, 3. K)

- Na taboru mi ni bilo všeč, ker nam učitelji niso dovolili hoditi po sobah.

(Kristian Teran, 3. K)

3-DNEVNI TABOR – DOM JURČEK

21. 4. V domu Jurček se imamo lepo. Šli smo si ogledat veliko zanimivosti. Ogledali smo si drevo, ki se imenuje tisa ali Konjska smrt. Ima iglice, ki mu pozimi odpadejo. Konjska smrt se imenuje zato, ker na njem rastejo bunkice, ki so rdeče barve, v njih pa so semena, ki so strupena. Če jih poješ 4 do 10, lahko umreš. Je tudi zaščiteno drevo.

22. 4. Ogledali smo si pragozd. V njem so bila podrtá drevesa. Ogledali smo si tudi kraljico jelko, ki smo jo objeli. Bilo nas je kar pet. Potem ko smo pojedli kosilo, smo šli veslat. Razdelili smo se v skupine. Miha in Manca sta rekla, da je rdeč čoln zmagovalen. Potem smo bili na vrsti mi. Bili smo v rdečem čolnu. Čeprav so nasprotniki nazaj zavili 10 m pred nami, smo jih ujeli, nato pa na cilj prispeli 5 m prej.

23. 4. Najprej smo si z našo skupino ogledali jama. V njej so bili kapniki različnih velikosti. Potem smo imeli tudi lokostrelstvo. Po lokostrelstvu smo pojedli kosilo, po kosilu pa smo šli domov. Pred našo šolo so nas starši veselo pričakovali.

Ana Kogoj, 3. a

Učenci tretjih razredov smo bili v aprilu na tridnevnem naravoslovnem taboru v CŠOD Jurček v Kočevju. Za nekatere je bila to prva izkušnja večdnevnega bivanja brez staršev, daleč od doma. Spoznali smo veliko novih stvari, navezali tesnejše stike s sošolci, predvsem pa smo se zabavali in družili. Bilo je zanimivo, aktivno in poučno.

učiteljica Monika Golmajer

Na taboru je bilo super! Počeli smo veliko stvari in vse so bile zelo zanimive. V sobi sem bila z Manco in Niko. Veselilo me je, da so bili tako prijazni. Kuhali so tudi dobre reči. Ker je čas tako hitro minil, sem že doma.

Neža Perko, 3.b

Na taboru mi je bilo zelo všeč. Hrana je bila zelo dobra, dejavnosti pa še bolj. Najbolj všeč mi je bila Medvedja jama.

Gašper Stritih, 3.b

Na taboru smo delali zelo dobre stvari. Imeli smo pohod okoli mesta Kočevje in obhod pragozda. Imeli smo tudi veslanje, lokostrelstvo in ogled Medveje jame. Kosila, večerje in zajtrki so bili dobri.

Bor Tadi, 3.b

Najbolj sta mi bila všeč lokostrelstvo in čolnarjenje. Zajtrki, kosila in večerje so bili zelo dobri. Šli smo tudi v pragozd, kjer smo si ogledali najvišje in najdebelejše drevo – jelko, na Kočevskem. Prvi dan smo se sprehodili po mestu Kočevje. Ogledali pa smo si tudi kraško jamo – Medvedjo jamo. Bilo je zelo lepo.

Vid Zaman, 3.b

Gašper Stritih, 3.b

Prvi dan: Zjutraj sem bila polna pričakovanj. Pred šolo sem vstopila na avtobus, ki me je z ostalimi sošolci odpeljal v Kočevje. Medtem ko smo se vozili, smo gledali film o Harryju Potterju. Ob prihodu so nas lepo pozdravili in razdelili po sobah. Nato smo imeli kosilo, počitek in ogled Kočevja. Spoznali smo drevo, ki se imenuje Konjska smrt, vilo (hišo), jezero, železnico ter slišali zgodbi, kako je nastalo jezero in o celjskih grofih. Po vrnitvi smo se igrali na igrišču. Imeli smo večerjo in nato smo pisali dnevnike. Za večerno animacijo je bil kviz. Imela sem se zelo dobro.

Maruša Lučič Bolka, 3.b

Drugi dan: Zjutraj smo vstali ob 7.00 in se umili. Zajtrk je bil zelo dober. Sledil je odmor in nato smo se zmenili, kako moramo biti oblečeni za pragozd. Z avtobusom smo se vozili eno uro. Najprej smo si ogledali nekaj ruševin stare žage iz časov druge svetovne vojne, nato pa še kraljico drevov v Kočevju – velikansko jelko. Na pogled ni bila nič posebnega, toda v njeno deblo bi se lahko skrilo preko 30 otrok. Po ogledu pragozda smo imeli kosilo in odmor. Popoldan smo šli na veslanje s kanuji po reki Rinži. Igrali smo tudi nogomet. Zvečer smo imeli odmor in nato zelo, zelo dolg ples.

Marko Stegnar, 3.b

Tretji dan: Po bujenju smo se umili, naredili zbor in imeli jutranje razgibanje. Za zajtrk smo jedli kruh in različne namaze. Sledili sta dejavnosti, ogled jame in lokostrelstvo. Po kosilu nam je dal učitelj možnost ogleda risanke Pink Panter ali igranje namiznega tenisa v mali telovadnici. Pred odhodom so nam podelili še priznanja in z avtobusom smo odšli domov.

VTISI OTROK Z NARAVOSLOVNEGA DNE V STRAHINJU

NATAŠA: Zelo mi je bilo všeč. Videli smo fazane, krave, konje, osle.

EVA: Meni je bilo všeč, da imajo brikete za krave, da imajo več mleka.

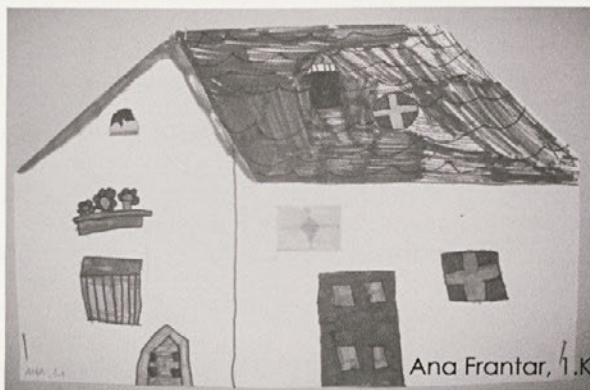
MARK: Meni so bile všeč krave. Ko ima prvič telička, postane krava.

GAL: V šoli se učijo za kuharje, cvetličarje, vrtnarje.

TILEN: Naredili smo velikonočni izdelek.

DAVID: Za izdelek sem porabil veliko vejic, rožic, mahu, pa gnezdo. Vanj sem dal jajček in piščančka.

NEŽA: Najbolj všeč so mi bili konji in fazani.

ZELENICA

V sredo zjutraj smo se zbrali pred šolo. Po nas je prišel avtobus. Odpeljali smo se na Ljubelj. Izstopili smo iz avtobusa in se peš odpravili proti Zelenici. Hodili smo po strmem bregu. Med potjo smo opazovali sedežnico. Vreme je bilo zelo lepo in toplo. Pri koči na vrhu smo imeli malico. Po malici smo se igrali skrivnice. Nato smo se odpravili proti Ljubelju, kjer nas je čakal avtobus. Odpeljali smo se proti šoli. Imeli smo se zelo lepo.

David Košir, 4.b

VTISI OTROK S PLAGALNEGA DNE V KRANJU

GAL: Pri igrici GUSARSKA LADJA smo plavali in kradli cekine.

NEŽA: Skakali smo v mrzlo vodo.

KLEMEN: Všeč mi je bila igrica KITAJSKI ZID.

EVA: Dobro mi je bilo, ko smo se šli morske pse in hobotnice.

MARK: Najbolje mi je bilo, ko smo plavali raketo.

ZALA SMOLEJ: V vodi smo se igrali.

LEA: Na koncu smo se igrali igrico TRDEN MOST.

NATAŠA: Najbolje mi je bilo, ko smo skakali v vodo.

MAJ: Meni je bilo najbolje, ko smo se šli kitajski zid in se vlekli.

ŽIGA: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali v globoko vodo.

ZALA ŠARABON: Še večkrat bi šla plavat.

NA KOROŠICO

Ob osmi uri smo se zbrali v šoli in se z avtobusom odpeljali proti Korošici. Pot je bila naporna, ampak sem se imel zelo lepo. Med potjo sem se nasmejal sošolcu Jasminu, ko je v blatu izgubil svoje čevlje. Bil sem zelo vesel, ko smo končno prispeli na vrh. Žal je bila kočica zaprta, zato smo se posedli zunaj in pojedli malico. Ko je minilo kakšnih dvajset minut, smo se odpravili nazaj v dolino. Med potjo smo imeli malo smole, saj so nekatere sošolce napadle ose. Na srečo se je vse dobro končalo. S sošolcem Anžetom sva se po poti navzdol odlično zabavala in to mi je bilo všeč, saj nama je tako čas hitreje minil. Izlet mi je bil zelo všeč in upam, da bomo imeli še kakšnega.

Juš Fajdiga, 4.b

POMORŠČAK

Nekoč je živel zelo vzvišen pomorščak Grega, ki je vedno poniževal druge.

Ko je šel na plovbo je, kot vedno, grdo ravnal z ostalimi pomorščaki. Hotel je izpluti iz pristanišča, a ladja ni izplula. Ni ti malo se ni premaknila, saj je morje usahnilo in ladja je nasedla. Pomorščak Grega se je najprej jezil na druge. Mimo je prišel najpametnejši pomorščak in prosil Grego, naj se opraviči za svoja dejanja. Takoj, ko se je Grega opravičil, je morje naraslo in ladja je izplula. Grega je bil ves vesel in nekaj časa ni poniževal drugih pomorščakov. Kmalu pa je vse skupaj pozabil in zopet začel vzvišeno nastopati do drugih. Po takem njegovem vedenju, se je ladja začela potapljati. Ladja je že skoraj potonila, ko se je Grega spomnil, kako je pomagalo, ko se je opravičil. Zato je to poskusil še enkrat. Takoj, ko se je opravičil, je ladja spet normalno plula dalje.

Grega se je naučil, da mora biti prijazen z drugimi.

Matej Langus, 8. a

SUNITA WILLIAMS**26. 9. 2009. Težko pričakovani dan.**

Prihod Sunite Williams, ene najbolj znanih astronautk na svetu. Njene korenine segajo tudi v majhno vas Leše, v kateri je živela njena prababica. Veliko ljudi jo je pričakovalo pred domačijo, v kateri je živela njena prababica, nekaj pa tudi v šotoru, ki je bil postavljen na igrišču.

Kar naenkrat se je pripeljal star bel avto, v katerem so bili Sunita njena mami in stric. Ko je prispela pred domačijo, ji je lastnik Franc ponudil sol in kruh (stari kmečki običaj). Družbo ji je delala vaška godba. Do šotora se je peljala s kočijo. Ko je prispela do šotora, jo je veliko ljudi prosilo za avtogram.

Sledil je še polet s helikopterjem. Ob 19. uri se je naša slavijenka poslovila. Zabava se je nadaljevala še v dolgo noč.

Vsi ste vljudno vabljeni drugo leto, ko Sunita spet pride v Leše.

Avtorja: Tilen Valjavec in Matic Novak

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Moja najboljša prijateljica je Manca. Dobro se razumeva že odkar se poznavata. Od kdaj se poznava? Spoznali sva se, ko se je Manca preselila v Ročevnico in prišla k nam v tretji razred.

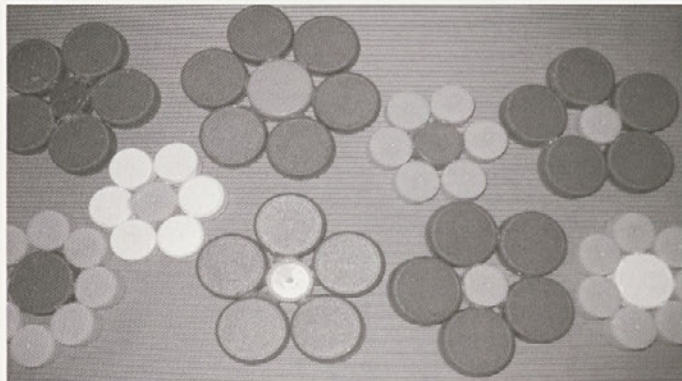
Bila je tiha, mirna ter se z nikomer ni družila. Zato sem se odločila, da grem do nje. Spregovorila sem. Nato sva se začeli pogovarjati. Do takrat nisem imela najboljših prijateljic, ki bi ji lahko zaupala vse svoje skrivnosti in to sem obžalovala ... A ravno Manca me je vprašala, če bi bila njena prijateljica. Takrat se mi je zahotelo njenega prijateljstva bolj kot vode in sence sredi poletja, zato sem z veseljem prikimala. Mislila sem si, da če se ne bova tako dobro razumeli, ni nujno da sva najboljši prijateljici. A nekje, nekje globoko v sebi sem upala, da bo obratno. Čez nekaj časa sem videla, vedela in ugotovila, da sva se zblížali. Te ugotovitve sem bila zelo vesela. V šolo sva hodili skupaj, kot da se poznava že od nekdaj. A sva se šele spoznavali. Povedali sva si vse skrivnosti in si pripovedovali o dogodkih, ki sva jih že doživeli.

Manca pleše rock'n'roll s svojim bratrancem in sta zelo uspešna. Ko sva se spoznali, sta plesala že v MINI, sedaj pa sta že pri mlajših mladincih.

Če se vrnem v sedanost. Manca ni več plašna, tiha in mirna deklica, ampak zelo živahna ...

Prijateljica se mi je večkrat zahvalila za tako velik korak, a vedno sem ji rekla, da je to malenkost. Danes pa vem, da če tega ne bi storila, še dolgo ne bi imela najboljših prijateljic.

Nina Žumer, 5.b

Učenci 1. in 2. razreda, OPB Kovor

SEM SNEŽAK

Sem snežak. Otroci so me naredili tako: najprej so naredili kepo. Potem so to kepo valjali in valjali, da je nastala velika kepa. To so naredili še z drugo kepo in še s tretjo. Potem so mi namesto nosu dali korenje, namesto kape pa kar lonec.

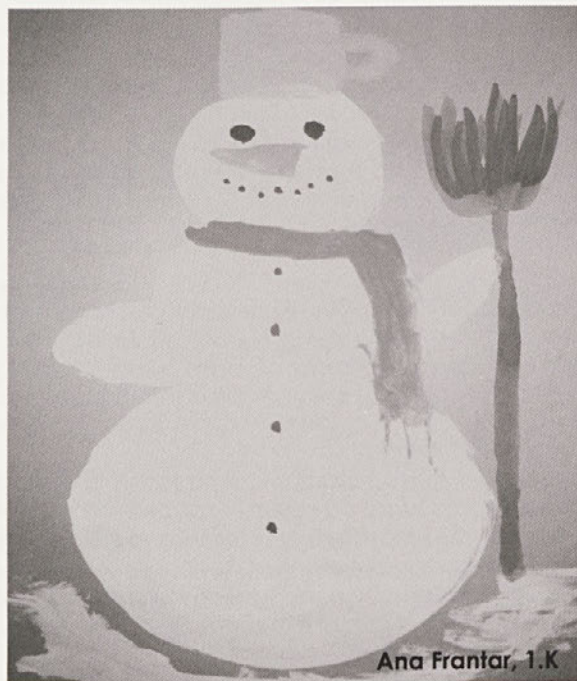
Tim Benedik, 2. a

Sem snežak. Sem iz snega. Otroci so me naredili. Zelo sovražim Sonce, ker me stopi. Zelo pogrešam gumbe ali šal, ker me zebe. Stojim sredi ulice. Prestrašim se psov, ki hodijo okoli mene. Zelo rad bi se igral, vendar se ne morem.

Eva Iskra, 2. a

Jaz sem snežak. Naredili so me otroci. Lonec imam na glavi. Opazujem otroke, ko se igrajo na snegu. Namesto nosu imam korenje. Metlo imam v rokah. Bojim se Sonca.

Tevž Ribič, 2. a

SEM OBLAK

Jaz sem oblak. Sem moder in sem na nebu. Tudi otroci in starši me včasih opazujejo. Včasih zakrijem Sonce, takrat so ljudje žalostni. Potem spet odkrijem Sonce in imam krive črte. Včasih dam dež cveticam, da malo pojijejo in niso žejne.

Maja Banovič, 2. a

Jaz sem oblak. Jaz sem velik oblak in vidim otroke. Vidim tudi hiše in velike šole. Sem prijazen in lep oblak. Živim na nebu in mi je všeč. Ko vidim oblake na nebu sem vesel.

Nika Jakovljevič, 2. a

Jaz sem oblak. Ko začne deževati, sem vesel jaz in otroci. Včasih otroke razveselim z dežjem. Včasih grem k prijateljem na obisk. Na nebu je zelo lepo. Moj prijatelj je Sonce.

Kristjan Stojčevič, 2. a

Jaz sem oblak. Nekega jutra sem se prebudil. Sijalo je vroče Sonce. Tako vroče, da sem komaj videl. Otroci so se igrali. Starši so jih gledali.

Maks Žumer, 2. a

Jaz sem oblak. Opazujem otroke, kaj počnejo. Jaz včasih jokam. Takrat pada dež ali sneži. Opazujem tudi Sonce. Ime mi je Enej.

Enej Valjavec, 2. a

MOJ HIŠNI LJUBLJENČEK

Vsi otroci smo si želeli zajca. Po dolgem prepričevanju smo ga dobili. Kupili smo ga v trgovini z živalmi. Naš zajec je star 6 mesecev. Naš zajec je pasme ovnač in je bele barve s sivimi pikami. Ker zajec ne more biti v moji sobi, smo mu kupili kletko. Razen kletke potrebuje tudi seno, kamen za brušenje zob, žaganje in briquete za steljo. Brez sena ne more preživeti. Vsak dan mu zamenjamo vodo in dodamo hrano. Očistimo mu kletko, zajec pa medtem skače po stanovanju. Kadar je zajec zunaj moramo zaščititi žice, sicer jih pogriže. Rad grize tudi kletko. Boji se tujcev in se stisne v kot kletke. Še nikoli ni šel z nami na potovanje. Takrat ga pazi moja babica. Vsi imamo zajca zelo radi, čeprav je z njim veliko dela.

Žan Mencej, 2. a

Doma imam želvo. Ime ji je Urška. Stara je 16 let. Živi v akvarerariju, kar pomeni, da je del njenega doma na kopnem, del pa v vodi. Želva ima oklep, ima 4 noge na katerih so dolgi nohti. Ima špičast rep. Naša želva ima rdeče lise na vratu, zato spada med rdečevratke. Rada se igra z mojimi prstki. Prehranjuje se s suhimi rakci, za poslastico pa dobi tudi muhe in pajke. Ko očka čisti njen dom, očisti tudi želvo in ji postrizže nohte. Je zelo lepa. Vsi jo imamo radi.

Tjaša Novak, 2. a

Doma imam eno zlato ribico. Dobila sem jo za prvi šolski dan. Kupila sta mi jo mamica in očka. Akvarij mi je dala mama. Ribici je ime Pikica. Je zelo lepa in velika. Ima velik rep. Zelo rada je. Vsako jutro preden grem v šolo, jo z mamico dava v pomivalno korito, kjer zelo rada plava. Tam počaka, da očistiva akvarij in notri nalijeva svežo vodo. Hranim jo 1-krat na dan. Imam jo zelo rada.

Jerca Mali Hočevar, 2. a

Doma imam psa. Je Jack Russell terier. Ime mu je Gaj. Je bele barve, le okoli oči ima rjavo barvo. Zelo rad se igra, posebej z žogo. Včasih pa mi ukrade tudi moj hokejski pak. Mami se jezi, kadar koplje po vrtu in je pravi rudar. Kadar sem žalosten, me potolaži. Sovraži ptiče. Če ga dražiš zarenči. Vsak dan ga peljem na sprehod. Je moj najboljši prijatelj.

Gregor Štangar, 2. a

Moj hišni ljubljeneček je pritlikavi kunec z imenom Beni. Kunci imajo krajše noge in manjša ušesa kot zajci. Beni je rjave, sive in bele barve. Zadnje noge ima daljše, ker z njimi skaklja naokoli. S sprednjimi tačkami pa se umiva. Kadar nas ni doma, počiva v veliki kletki. Najraje spi v brlogu. Beni je zelo živahen. Rad raziskuje, koplje in skače po travi. Rad je semena, sadje in zelenjavo. Včasih dobi tudi piškot. Beni je zelo scrkljan kunec. Rad pride k meni v naročje, da ga božam

Iza Studen, 2. a

ŠPORT

Moj najljubši šport je nogomet. Za nogomet sem se navdušil, ker zelo rad brcam žogo. Treniram že od šestega leta. Nogomet je zame naporen šport, saj potrebuješ veliko kondicije in energije. Pri nogometu je zelo pomembno ogrevanje, da si ne poškodujem kakšnega sklepa ali polomim kosti. Pri nogometu sem obrambni igralec. Kot obrambni igralec moram zelo paziti, da naši nasprotniki ne pridejo mimo mene, saj takrat lahko dobimo gol. Zelo pomembno pri nogometu je tudi to, da smo igralci med seboj povezani in da si znamo nakazati, kdaj in kako naj kdo poda žogo. Le če smo vsi enotni, smo res prava ekipa in pripravljeni na zmago.

Juš Fajdiga, 4.b

KOŠARKA

Moj najljubši šport je košarka. Košarko igram že tri leta v šoli, moj trener je Rok. Sem v skupini A. Na košarko hodimo fantje in tri dekleta. Treninge imamo trikrat na teden. V sobotah imamo tekme v Kranju na OŠ Simon Jenko. Letos smo v klubu dobili tudi košarkaške drese in žogo. Na treninge košarke zelo rad hodim, ker se zelo zmigamo in ker se med seboj dobro razumemo.

Luka Zadnikar, 4.b

MOJA MAMI

Moji mami je ime Nataša. Je zelo prijazna. Zelo rada je ribe in je zelo rada ima otroke. Z bratcem Ažbetom jo imava zelo rada. Zelo rada ima rožice in naravo. Vzame me s seboj, ko gre z mojo psičko na sprehod. Ko zjutraj vstanem, se grem k njej pocrklat. Ima črne lase.

Tevž Ribič, 2. a

Moja mami je vesela, ker ima dojenčka. Rada jo imam. Rada je kruh in sir. Moja mami rada pere posodo. Moja mami je vesela. Imam jo zelo rada in ona tudi mene.

Katja Tišler Sušnik, 2. a

Laura Pogačnik, 5.a

Alen Bešič, 5.a

Moja mamica je lepa. Ime ji je Monika. Hočem jo pomiriti, ko ji moj mlajši bratec Miha vse pokvari. Po horoskopu je rakovica. Imam jo rada do neba in še nazaj. Ko ji zlezem v naročje, kar žarim! Moja mamica je prijazna do otrok. Z njo sem prijazna.

Jerneja Rožič, 2. a

Moji mami je ime Vesna. Če kaj ne znam, mi pomaga. Je zelo prijazna do mene. Zelo se razveseli. Mami imam zelo rad, ker je zelo prijazna in tudi ona ima rada mene. Tudi jaz ji pomagam.

Kristjan Stojčevič, 2. a

Moji mami je ime Tanja in ima črne lase. Moja mami je kot pomladanski cvet, ki je pokukal iz zemlje. Rada me ima zjutraj, ko spim v postelji. Moja mami je kozorog. Rada se z mano crklja. Rada pa pije črno kavo.

Nik Murgič, 2. a

Monika Stržinar, 5.b

Nika Toporiš, 5.b

Jaka Jordan, 5.b

Moja mami rada vidi, da sva z Emo pridna. Rada je čokolado. Moja mamica je zelo pridna. Vsak dan posesa in pomije. Moja mami se zelo rada heca. Moja mami ima rada rumeno barvo. Zelo rada gleda televizijo. Zelo rada gre z mano na nogometno tekmo.

Tim Benedik, 2. a

Moja mamica je Barbara. Imam jo zelo rada. Zelo rada me posluša, ko berem in zraven kar zaspi. Rada me pride iskat. Rada jo imam. Z menoj se igra. Skupaj gremo kolesarit.

Maša Meglič Cvetkovski, 2. a

KAJ MI JE V ŠOLI VŠEČ? ZAKAJ?

Da sem z otroki in da se kaj naučim.

ROK BAHUN

Najraje imam računalnik. Na njem igramo igrice.

DAVID KREK

Naloga, ker se rada učim; malica, ker je dobra; športna vzgoja, ker rada telovadim; odmor, ker se rada igram; sprehodi, ker sem rada na svežem zraku.

ANA FRANTAR

Všeč so mi učiteljice in podružnična šola.

NIKA SELKO

Da se učimo številke, angleščino in črke, da bom čim prej znal brati in pisati.

JAKA PODLIPNIK

Da rišem, se igram, ker rada ustvarjam.

LANA KAŠTRUN

Učenje, ker se bom naučila veliko novega.

ANJA MAJCEN

Všeč mi je pouk, ker se veliko naučim. Všeč mi je tudi odmor, ker se igramo.

ANDRAŽ SITAR

Všeč mi je, da imamo možnost barvati in risati, ker imam zelo rad barve.

VID HRIBAR

V šoli mi je všeč, da se igramo, igra na računalniku, da se igramo pred šolo in v naravi.

TOMAŽ NAGLIČ

ČESA V ŠOLI NE MARAM? ZAKAJ?

Ne maram, da mi nekateri nagajajo.

ROK BAHUN

Ne maram, da se sošolci kregamo ali celo tepemo med sabo, ker to ni lepo vedenje.

DAVID KREK

Da se ne tepemo.

ANA FRANTAR

Varstva, ker imamo premalo nadzora in premalo strogosti.

NIKA SELKO

Da se skregamo s sošolci.

JAKA PODLIPNIK

Da se fantje derejo, ker se takrat ne počutim dobro.

LANA KAŠTRUN

Prepirov sošolcev in sošolk, ker lahko pride do pretepa in se komu lahko kaj zgodi.

ANJA MAJCEN

Vse mi je všeč.

ANDRAŽ SITAR

Ne maram lepljenja papirja, ker imam potem vedno lepljive prste.

VID HRIBAR

Ne maram, da se kregamo, kričimo in tepemo.

TOMAŽ NAGLIČ

ODGOVARJALI SO UČENCI 1. RAZREDA IZ KOVORJA.

OSAMLJENI MAČEK IN GOVOREČE SMETI

V nepoznani in zapuščeni ulici, kjer je včasih živelo veliko ljudi, je živel maček Tonček. Bil je osamljen, saj so ga vsi zapustili. Cele dneve se je sprehajal po ulici, drugam si ni upal zaradi ljudi, ki so preganjali osamljene mačke. V sosednjo ulico je odšel le po hrano v smeti. Nekega dne pa si je ravno iskal hrano, ko ga je nekdo začel loviti. Hitro je stekel drugam. Med begom je stekel na stransko ulico, kjer se je skrival v najbližje smeti. Srce mu je bilo kot najhitrejša in najglasnejša ura. Čez nekaj minut pa je zaslišal glas, ki mu je rekel: "Je že šel. Sploh pa te ne bi mogel najti, saj si našel najboljše skrivališče na svetu. Nihče te ne bo našel, hrano pa boš tudi imel. Sprejmeš mojo ponudbo?"

Tonček je najprej prestrašeno zamijavkal, nato pa vprašal: "Kaj je tvoja ponudba?" Smeti so odgovorile: "Ostani z menoj in mi delaj družbo, jaz pa ti dam hrano in te skrivam pred ljudmi. Velja?" Maček je sprejel ponudbo. "Kako pa ti je ime?" so vprašale smeti. "Jaz sem Tonček, tebi pa piše na hrbtu, da si Anica," je odgovoril Maček. Čez nekaj časa pa je vprašal: "Kaj pa je danes za kosilo?"

Anica mu je ponudila meni z ostanki ribjega fileja, nekaj paradižnikove omake iz konzerve in ogrizen toast. Na drugemu meniju je bil paradižnikov pecelj, trije makaroni, ostanki mačje hrane, košček gorgonzole in razkosana žemlja. Tonček je rekel: "Drugi meni bo prava poslastica, za predjed pa bodo dovolj jabolkeve peške."

Anica mu je hitro nabrala hrano in mu jo postregla. Medtem ko je maček jedel, sta se veliko pogovarjala. Anica je mačku povedala žalostno zgodbo o prijateljici Marjani, ki je po treh letih zaradi dežja močno zarjavela in so jo odpeljali na osamljeno smetišče. Tonček pa je večinoma govoril o svojih prejšnjih lastnikih. V nekaj urah sta postala najboljša prijatelja. Nekega dne je Tonček odšel na sprehod. Na poti nazaj ga je nekdo ujel in odpeljal neznanu kam. V neznanem kraju je maček taval po ulicah, ko je na tleh zagledal zemljevid. Povprašal je ostale mačke, kje se nahaja in našel pot domov. A le na zemljevidu. Dom je bil oddaljen več kilometrov. Tako je Tonček nekaj dni taval po mestu. Nekega dne pa je videl tovornjak, na katerem je bilo napisano njegovo mesto. Približal se je tovornjaku. Slišal je voznika, ki je povedal prijatelju, da se odpravlja domov. Maček je hitro skočil na tovornjak in se skupaj z gospodom odpeljal. Na avtocesti je voznik zagledal Tončka. Najprej se je zelo ustrašil. Ampak je Tonček imel srečo, saj je imel voznik zelo rad živali, predvsem mačke. Tonček je s kape prebral, da je možakarju

ime Bine. Po eni uri vožnje je Tonček zaspal. Ko se je zbudil, je že videl svoje mesto. Stekel je v svojo ulico in šel pozdravit Anico. Anica je bila presrečna, ko ga je videla. Od takrat je bil Tonček še bolj previden na cestah in vedno je s seboj nosil mobilni telefon, da je lahko kadarkoli poklical Anico.

Maja Umek, 8.a

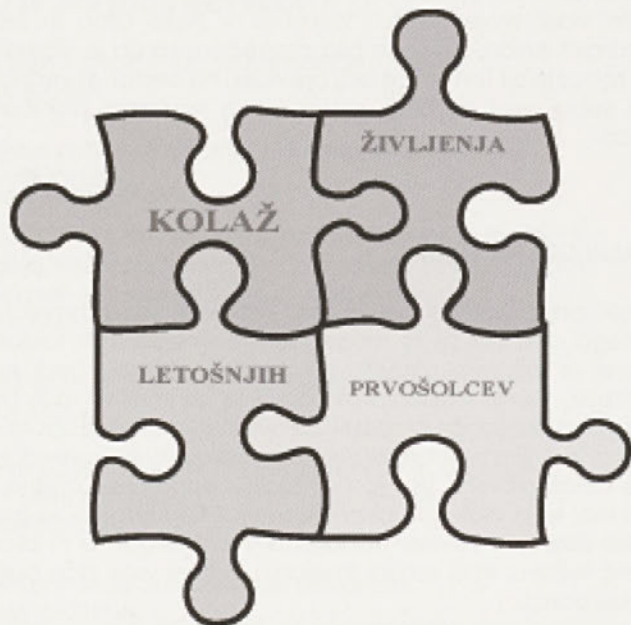
KRALJU GRE NA SMEH

Nekoč pred davnimi časi je živel kralj, ki se je rad smejal. Nekega dne pa se ni mogel nehati smejati. Od takrat naprej je bil zelo utrujen, niti spati ni mogel. Ljudi je zaskrbelo. Ker je vladal pravično in so ga imeli vsi radi, bi bila velika škoda, če bi zbolel. Zdravniki so poskušali ugotoviti, kaj je z njim narobe. Naredili so veliko preiskav, vendar niso odkrili ničesar. Vse je postajalo čedalje bolj čudno, kajti kralj se je vsak dan glasneje smejal. Čez leto dni so ga lahko slišali v kilometer oddaljeno vas. Vendar to ni bila edina težava, kajti zaradi smejanja je imel vsak dan bolj otekel obraz.

Kmalu so na dvor poklicali vedeževalko, ki jim je povedala, da kralj lahko ozdravi samo, če najde škrate, ki živi na gori nad gradom. Ta škrate ima namreč skrit prašek, ki pozdravi katerokoli bolezen. Vendar pot do tja ni enostavna. Vedeževalka jim je svetovala, da poiščejo najboljšega alpinista. In iskanje se je začelo. Na dvoru so ponudili veliko vsoto denarja za tistega, ki je pripravljen poiskati škrate. Kmalu so ga našli. Najboljšega alpinista. Odpravil se je na goro, vendar je kmalu prišel nazaj. Rekel je, da tej gori ni kos. Zato se je kraljev služabnik odločil, da se sam odpravi na goro iskat škrate. Kot je povedal alpinist, pot ni bila lahka. A končno je po dveh dneh prispel do škrateve hiške. Zasmejal se je, kajti do gore se je slišalo kraljevo smejanje. Tam je na prašek čakalo še nekaj ljudi. Ampak ker je imel škrate na voljo samo en prašek, so morali tekmovali med seboj. Škrate jim je zastavil vprašanje in služabnik je bil edini, ki je odgovoril pravilno. Ko mu je škrate izročil prašek, je hitro pritekkel na grad. Kralj je bil ves moder v glavo. Služabnik je prišel zadnji trenutek. Kralju je hitro stresel čarobni prašek v usta. Nehal se je smejati.

Služabniku je bil zelo hvaležen. Služabnik pa je dobil zaslužen nagrado, zapustil dvor ter zgradil grad na sosednjem hribu. S kraljem sta postala najboljša prijatelja.

Ema Valjavec, 8. a

SREČANJE S STARŠI

Do decembra smo nabrali že kar veliko pest znanja. Želeli smo ga podeliti tudi s starši. Pred prazniki smo jih povabili in jih razveselili s kratkim kulturnim programom. Potem smo skupaj ustvarjali še v prazničnih delavnicah.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Tudi zimo smo ujeli in v Kovorju smo čudovit zimski dan na snegu preživeli.

PUSTOVANJE

Nadeli smo si tudi pustne maske. Z njimi smo pregnali zimo in v goste povabili nov letni čas – pomlad!

OBISK VESOLJČKA KAJA

V goste smo povabili tudi Nezemljana – vesoljčka Kaja. Vse leto nam je iz vesolja pošiljal matematične zavozlanke, zdaj pa je napočil čas, da pride s svojim potovalnim kovčkom k nam v vas. Z nami je preživel celih pet dni. Z nami se je učil, igral in naše Zemeljsko šolsko življenje spoznal.

BIOTEHNIŠKA ŠOLA V STRAHINJU

Ogledali smo si Biotehniško šolo ter celotno posestvo, kjer so nas najbolj navdušile živali. Preizkusili smo se tudi v oblikovanju prazničnih aranžmajev. Ugotovili smo, da nam gre urejanje naravnih materialov prav dobro od rok, saj smo naše praznične ikebane skladno in domiselno oblikovali.

PLAVALNI DAN

»Mi gremo pa na morje ...«, pojejo Čuki. Mi smo peli malo drugače: »Mi gremo se pa kopat v Kranjski bazen.« - ampak je bilo naše veselje ravno tako veliko.

Na Kranjskem bazenu so nas plavalni učitelji lepo sprejeli in z učenci preživeli dve čudoviti plavalni uri. Ta čas je bil ne samo zabaven, je bil tudi poučen in predvsem varen. Učenci so preko iger usvajali elemente privajanja na vodo in plavanje. Čas v bazenu je minil, kot bi mignil in bi ga kar podaljšali. Veseli in prijetno utrujeno smo se vrnili domov in v avtobusu skupaj podoživljali prijetne »vodne trenutke«.

VARNOST V PROMETU

S policistom smo se sprehodili po varni šolski poti. Osmislili smo pomen nošenja rumenih rutič, kresničk in svetlih oblačil. Kot darilo smo na začetku šolskega leta prejeli tudi svetleče kape, ki nas kot pešce v prometu naredijo še bolj vidne. Nato smo si ogledali še policijsko postajo in se pogovarjali o naši varnosti, ko se kot pešci vključujemo v promet.

GOZD JESENI

Sprehod po gozdu, ki ga pobarva nov letni čas, je odpiral vsa naša čutila. Gozd smo poslušali, opazovali, se ga dotikali in potem vsa naša doživetja odnesli s seboj. V srcu pa nam je odmevalo, da je narava čudovita umetnica in kako lepo jo je občudovati.

ROJSTNI DNEVI

Spomnimo se tudi naših rojstnih dni. Takrat si voščimo vse najboljše, si zapojemo, poveselimo in se s sladkarijami pogostimo.

RAZMIŠLJANJA PRVOŠOLCEV V 1. B

Rad(a) sem v šoli, ker:

- pišemo naloge in rešujemo matematiko. TIM
- imamo angleščino in plesne vaje. Imamo tudi domače naloge in matematiko ter delamo račune. POLONCA
- pišemo naloge. Risali smo tudi stare predmete z ogljem. ROK
- imamo veliko počitnic, se igramo z igračami, nič ne gremo spat kot v vrtcu. Dobro je tudi, ko imamo za malico hrenovke. DOMEN
- pišemo naloge in imamo pevski zbor. EVA
- imamo veliko počitnic, igramo računalnik in se igramo. BOR
- delamo naloge in se veliko naučimo. LARA
- delamo matematične naloge. Malice so čudovite. Predvsem mi je teknil kruh z maslom in medom ter topla bela kava. Čeprav sicer obožujem zelene vesoljske črve, mi je ta zemeljska malica zelo teknila. VESOLJČEK KAJ
- imamo plesni krožek in matematiko, delamo naloge, se igramo. Všeč mi je, ko imamo za malico gres. LIA
- ne gremo spat kot v vrtcu, delamo naloge in se veliko naučimo. MOJCA
- V šoli se rajši hočem igrati, kot delati naloge. BEGI
- pišemo, beremo, računamo in se veliko naučimo. ALINA
- imamo potem počitnice. JURE
- pišemo račune, naloge, barvamo in se igramo. NEJC
- ker delamo naloge, račune in matematiko. MANCA

OBISKAL NAS JE PASAVČEK

Najprej smo imeli predstavo. Potem smo poklicali Pasavčka. Ko smo se slikali, me je Pasavček udaril po glavi. Pasavček ima oči, nos, glavo, roke, rep, ušesa in usta. Pasavček je moj prijatelj.

Matej Zupan, 2. b

Danes je na obisku Pasavček. Dobili smo tatuje in pobarvanke. Gledali smo igrico o prometu. Učili smo se o prometu. Sedeli smo na stolčkih, se pripeli in se tehtali.

Pia Benda, 2. b

Naučili smo se pravilno pripeti. Če smo na kolesu, moramo imeti čelado. S Pasavčkom smo se slikali. Povedali so nam, da hitreje se peljemo, težji smo, zato smo se tehtali.

Tina Gros, 2. b

Obiskal nas je Pasavček. S Pasavčkom smo se slikali. Zelo nas je zabaval. Pasovec mi je zamahnil pred obrazom.

Marcel Razinger, 2. b

Pasavček živi v Avstraliji. Spoznamo ga po rilcu. Pasavčka težko vidimo zaradi varovalne barve. O pasavčku je tudi veliko pesmic.

Hana Berčan, 2. b

Red je vedno pas pripet. Danes nas je v šoli obiskal Pasavček, da nas spomni, da moramo biti v vozilu vedno pripeti. Ko se jaz usedem v avto, se takoj pripnem. Očka včasih opozorim, da se mora tudi on pripeti.

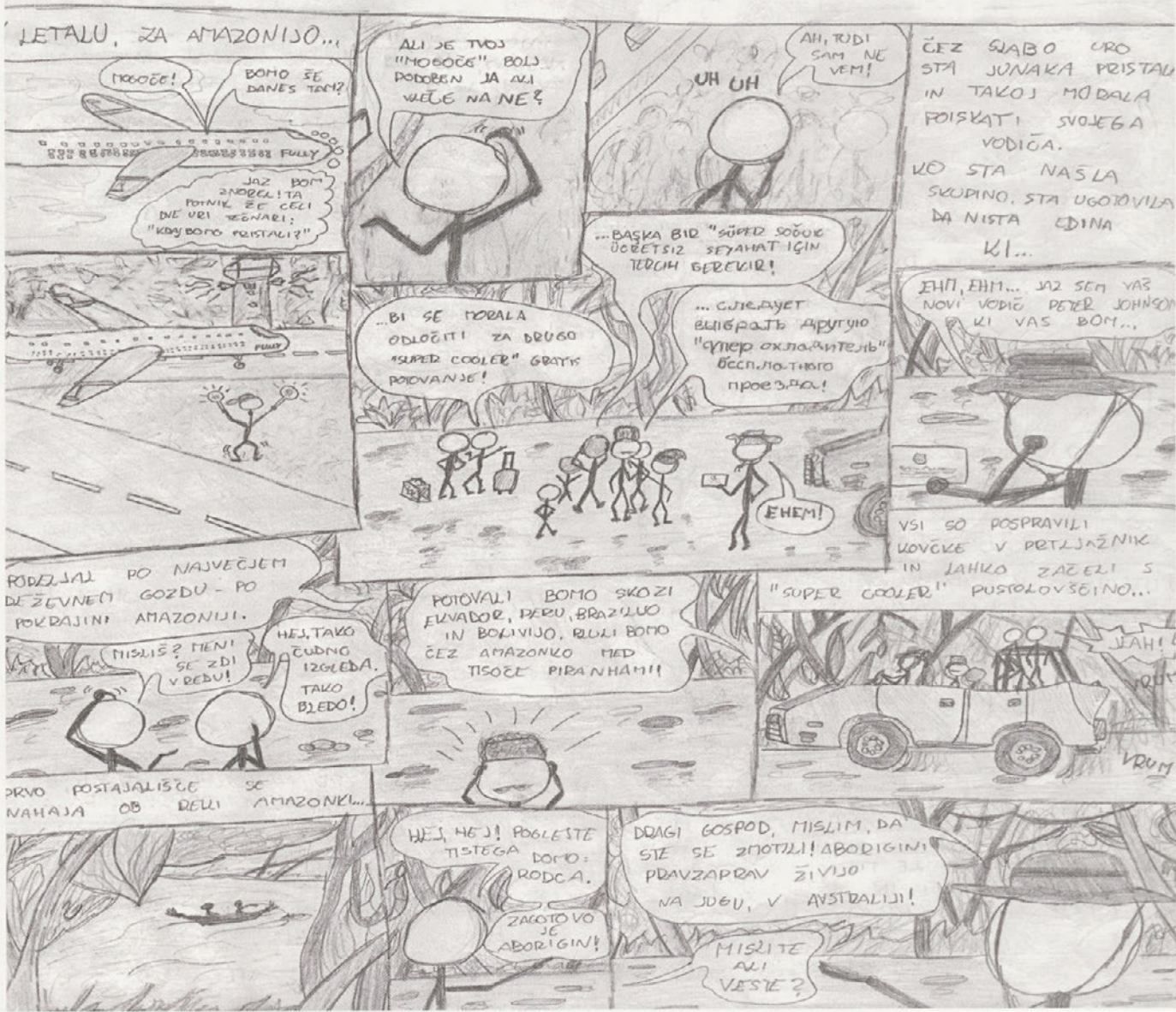
Lucija Lemut, 2. b

Obiskal nas je Pasavček. Pasavček je figurica, ki ima pripet varnostni pas. Naučili smo se, da moramo v avtu biti vedno pripeti. S Pasavčkom smo se slikali. Ogleдали smo si tudi predstavo o prometu.

Luka Slapar, 2. b

Pripravila: Alenka Krmavner

V DŽUNGLI

Stezice

Stezičice

	Drseče kamenje ali ... ↓		Tržič, 09. jan. 2010				Zapiši brez črke N, kam gremo po meso!	Čutilo za sluh	
			Žensko ime ↓	Križanko sestavila: Tjaša Konc, 4.a	Kje hranimo vino?	Kako se oglašava krava?			
				Naravni element v tekočem stanju	Nasprotje joka				S _ A _ _ L E D _ _ dopolni črke
		Moško ime Mozolj ali ... ↓				Začimba			
						Kaj lovi muca?			
	Hiša ima strop in ... Banja				Majhno naselje 4 črke MC' DONALD -a				
	↓		letalo → ----- 1. 23. črka abecede ↓						Pritrdilnica
				1. in 20. črka abecede					
		Hišni čuvaj				Žensko ime			

VSO

SREČO^v

TI^v

ŽELIM